

V březnu se lidem často zdá, že už je v přírodě vyhráno. Převalila se už velká část zimy, uplynul leden, který letos nebyl vůbec tím nejkrutějším, den se prodlužuje ať chceme nebo ne a sluníčko si už stále více objevuje na obloze. A únor, měsíc, který jsme chtěli společně v jeho závěru prověřit na běžkách také rychle utekl. Bžezen není jen měsícem knihy, ale časem, kdy se blíží v kalendáři jarní rovnodennost a kdy se vše začíná probouzet. Počasí nás jistě ještě ve městě něčím překvapí, ale příroda na horách asi zůstane ještě dlouho pod sněhovou peřinou. Příroda se totiž nedá přece odstrčit. To krásné předjaří které je snad opravdu tím nejhezčím probuzením všeho živého si svoji cestu stejně najde. Ani my bychom neměli promarnit to krásné a pěkné co bývá s příchodem jara spojováno. Ve volných chvílích bychom měli dát přednost třeba návštěvě blízkého lesa před koukáním na televizi. Vždyť les na jaře vydechuje krásnou vůni a dává všem možnost zdarma pozorovat svoji měnící se tvář. A když se budete toulat jen tak zkuste si vzpomínout, zda jsme v letošní zimě něco pro tu naši pěknou přírodu udělali a jestli se to nedá třeba rychle ještě napravit.

S příchodem jara se začíná vše probouzet. Myslíme si, že bychom se mohli po té přírodě trochu začít opičit a zkusit také něco nového podniknout v naší činnosti. Každý váš dobrý nápad, připomínka, pěkná hra, výstava, zajímavá akce nikdy nezapadne a jistě pro ně bude dostatek místa.

Hezké jarní probuzení nejen vám ale i všem březňáčkům a prvním jarním květinám - zkrátka všem

BODOVÁNÍ - ÚNOR 1988

1.	Iva	73	bodů
2.	Beruška	71	"
3.	Píďa	65	"
4.	Ježour	62	"
5.	Petra	59	"
6.-7.	Dana	58	"
6.-7.	Saranče	58	"
8.	Petr	57	"
9.	Bystrouška	55	"
10.	Mates	53	"
11.	Tropiko	51	"
12.	Linda	49	"
13.	Lucka	48	"
14.	Barbucha	44	"
15.	Špurt	32	"
16.	Šerlok	29	"
17.	Opičák	26	"
18.-19.	Šmudla	25	"
18.-19.	Veverčák	25	"
20.	Leryčka	22	"
21.	Ještěrka	20	"
22.	Gerbi	7	"

přeje Michal

CO BYLO

- pravidelné schůzky
- výprava údolím Kačáku
- hra po Praze

3.2. - schůzka

Schůzku vedla Lirnda. Hodně času se věnovalo organizačním záležitostem. Lirnda měla v programu soutěž s čírkami, různé hry s míčem, morseovku, uzlování, soutěž v ohybání apod. Rozloučili jsme se jako vždy pokřikem.

6.2. - výprava údolím Kačáku

Ze Srbska jsme se vydali údolím Kačáku do sv. Jara. Jako obvykle se rozdávaly kartičky, přišemž se zjistilo, že většina Stopařů je (taky jako obvykle) slepá. Ve Vrážci jsme chtěli jít do restaurace na čaj, ta však byla zavřená, a tak jsme čekali na vlak před rádražím a zahřívali se hrncu.

7.2. - výprava po Praze

Vyrazili jsme až odpoledne. Nejprve jsme se byli podívat na ostatky Ladislava Pokrčka, zjistili jsme, že ho Jiří z Poděbrad "zabavřždil", a že "šelma ryšavá" Zikmund byl jeho dědeček. Trochu jsme se ještě prošli muzeem, každý dle svého zájmu a kolem 16,30 jsme se vydali směr Místek. Tam nám Michal rozdál křížovky, po jejich vyluštění dostala každá družina obálky s úkoly a plán. Pak nás Michal vypustil na velkou hru po Praze, která se dokonce neobešla bez doprovodu duchů. Proti očekávání se však nějak protáhla. Družiny hledaly vše tak důkladně a poctivě, že v době, kdy už měly být dávno doma, stále bloudily Prahou. Delfini dorazili první, Rackové za půl hodiny po nich. Medvědi s Bobry se rozhodli, že dají hlavy dohromady, takže se asi po polovině úkolu spojili. Když se vedoucím poda-

řil jejich odchyt, byly už dívčí družiny dávno doma.

10.2. - schůzka

Schůzku vedl Špunt. Nebyla jsem na ní, proto nemohu podat zprávu.

17.2. - schůzka

Schůzku vedla Beruška s Petrou. Procvičovaly se šifry, uzly, morseovka vysílaná praporky, hrála se mrkaná, pak Michal promítal diapositivy z Prahy, ke kterým nám dával otázky. Jako poslední skončili Rackové, pak Delfini, Bobři a první byli Medvědi. Michal rozdál kůže na kípů a šlo se domů.

20. - 27.3. se nekonal zimní tábor, neboť v Červené Řečici praskla kanalizace. Všechny nás to moc mrzí, ale nedá se nic dělat.

Petra

CO BUDE

- pravidelné schůzky
- 26. - 27.3. zájezd do Horního Maxova - bážky

Jméno → *PIDA*

STOPA - časopis vydávaný výhradně pro vnitřní potřebu oddílu STOPAŘI
N E P R O D E J N Ě !
 Časopis lze získat výhradně aktivní účastí na činnosti oddílu STOPAŘI

BoDeMeRaKvák

J A K V Z N I K L Y D Ě I N Y

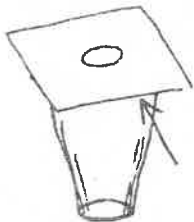
Mladý Levi Strauss se okolo roku 1850, v Kalifornii právě začínala zlatá horečka, vydal z New Yorku s látkami mezi zlatokopy. Všechny vlněné a bavlněné látky rozprodal už cestou a zbyla mu tkanina z italského Janova na námořnické kalhoty. Ve vnitrozemí mezi zlatokopy zjistil, že potřebují pořádné a lacíné kalhoty, které se snadno neroztrhají. Levi dostal nápad. Dal ušít kalhoty ze zbylé celtoviny. Kalhoty měly nečekaný úspěch. Byly ohromně trvanlivé, ale jednu vadu měly: našité kapsy se poměrně snadno odpáraly. Podle nápadu jednoho ze zlatokopů začala už v té době firma Levi Strauss zpevňovat rohy kapes, cvočky. Do Evropy se džínsy dostaly kolem 2. světové války. Vojíci americké námořní pěchoty s nimi čile obchodovali na černém trhu. Největší módou se staly mezi rokem 1960 - 1970.

Z módního časopisu "Kalhoty" vybral

Handwritten signature

.....

JAK DOSTAT PENÍZ DO SKLENICE, když se papíru směte dotknout jenom jedním rehtem? Lehce. Je rutné, aby papír byl tvrdší, čtvrtka nebo karton, a pak stačí jenom prudce cvrknout do jeho hrany podle směru šipky. Papír odletí a peníz spadne do sklenice. Peníz totiž nepoletí s papírem (budete-li šikovní), ale zůstane na místě, dokud si ho zemská přitažlivost nepřitáhne na dno sklenky.

ješterka

.....

VÍTE, ŽE

... mají delfíni 132 - 268 zubů? (chudák

zubař: stotřicetčtyřka vpravo nahore...)

Kočka našich sou-
sedů se jmenuje
LINDA?

...boor vydrží pod
vodou 10 až 14 minut?x
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

...je boor největší hlodavec?

...obec s největším jménem leží ve Walesu (Velká Bri-
tánie). Jmenuje se Llanfairpwllgwygyllgogerychw-
l-rd-robwllantysiliogogoch. Je vzdáleno od Prahy 830
mil, tedy asi 1330 km.

(Je? jestli vás Ježku rekcupeš!)

Zajímavosti vybral

Handwritten signature

...Medvěd břitník
měří 150 až 200 cm
a váží 300 kg?

Tostřehy

aneb

zvídavé oko Stepařova

Do této rubriky bych byla ráda, kdybyste přispívali články s věcmi, které vás zaujaly, ce se vám nelíbí na jednání lidí, ce jste zajímavého četli či kde jste byli na výletě.

Lhostejnost

To si tak jednou jedu z doučevání Českého jazyka s celkem debru náladou. Když tu moji náladu zastínile to, ce jsem právě viděla: Do metra nastoupila maminka s dvěmi dětmi a posadila se na místo pro invalidy. Mladší dítě si vzala na klín a starší nechala stát u tyče na držení. Na Mládežnické však přistoupila do vagonu stará paní, a hned na to ta maminka řekla dítěti stejícimu u tyče, aby si sedle na volné místo vedle ní/podetykám, že vagon byl úplně plný /. Ale přesto jedna asi padesátiletá paní sedadlo té staré paní uvolnila.

To je příklad lidské lhostejnosti a neúcty ke stáří, ta paní s dětmi si totiž asi neuvědomila, že i ona bude jednou stará. To dítě přece mohlo klidně stát. Mladé nohy přece více vydrží, než ty staré, které se po světě už něco nachodily. Dbejte na to ,aby se vás podobné "náhody" nestávaly. --

Nezávne jsem četla velmi pěknou knihu o psu jménem Robin.

ROBIN

Manželé Milena a Rudolf dostanou od svých již dospělých dětí Aleny a Honzy psa, kterému dají jméno Robin. Je to pes vybíravý v jídle i v druzích zábavy. Většinou dělá to, o čem již předem ví, že to skončí fiaskem. Například: Jednou se Milena rozhodla, že začne plést vícebarevný svetr. Robin ji při každém pletení pozoroval a jeho oči jako by říkaly: "Však já se na ten svetr jednou dostanu!" Milena to tušila , a proto po každém pletení ukládala košík s klubky do skříně. Jednou však na košík zapeaněla a klubka s rozpleteným svetrem nechala na pohovce. Na to Robin právě čekal! A když se Milena vrátila , klubka byla rozkutálena po celém bytě a oněšána okolo všeho, ce se jen omotá dale. Nebe jednou zase Robin podrazil jedné paní žebřík a ta pak musela čekat 3/4 hodiny na záchranu. Tak takevěhle a další a další trouble jsou s Robinem. V životě rodiny však nastala velká změna tehdy, když Rudolf dostal od dětí psa jménem Batul. Batul byl pravý opak Robinu. Robin

neměl Batula rád a dělal mu vše nemožné. Batul rád jedl a Robin
byl nespak vybiravý a líčil na Batula své žrádlo, které masežral.
Blíže se však s Robinem a Batulem seznámíte přečtením knihy
od Alexy Frýbové "ROBIN:"

haa

CO SE
JANA SE OPRAYDU
VYSVĚTOVALA STALO

SVÉ MALÉ
SESTŘE JAK
YYPADÁ OSNÍČKA
JEDNOU JSEM SE
TROCHU OPOZDILA
A PAVLÍNKU NA NÍ VOLÁ
JANO DĚLEJ VŽ JE PŮL

SNĚHULAKA

DANA

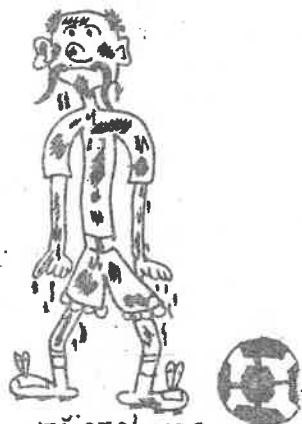
ŠPORTOVNÍ SLOVNÍK

JE BAMA' PARÁDĚČKA

MILÁČEK OBECENSTVA

NEČISTA' HRA

ZAHŘÍVAL TRESTNOU
LAVICI

V ROZHODUJÍCÍ CHVÍLI
STRATIL HLAVU

KRYJÍCÍ SE
ÚTOČNÍK

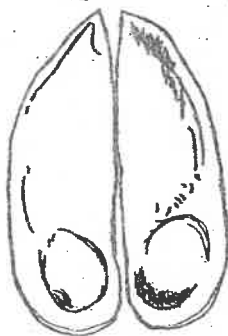
STOPAŘSKÉ MINIMUM

Na svitku březové kůry

psali své důležité zprávy indiánské kmeny nad Velkou severní řekou. Z obrázkového písma Indiánů, z jeho značek nevyvanulo kouzlo dobrodružství, kouzlo dávnověku i stará síáva bojů minulého století, kdy

Indiáni Severní Ameriky bojovali o svou půdu a loviště s krutými vetřelci. Nevyvanulo a zůstane věčně živé v duších a srdcích dětí—všech světadílů, které milují dodnes indiánské hrdiny pro jejich boj za svobodu a proti bezpráví. S malými úpravami, tak jak si je děti v nejrušnějších zemích na světě přizpůsobily, stalo se indiánské obrázkové písmo dorozumívacím prostředkem při jejich hrách. Jeho cena je proto nesmírná: mohou se jím dorozumívat nejen dva kamarádi nebo děti z jedné družiny, z jednoho oddílu — rozumět mu mohou všechny děti, a my jej proto můžeme používat ve styku mezinárodním. Chlapci a děvčata z celého světa si budou rozumět! Naučme se proto indiánskému písmu dobře, otevírá nám cestu k dorozumění.

JELEŇ

Jste opravdu STOPAŘI? Uvidíme. V každém čísle bude otištěna jediná stopa se jménem zvířete. Vy si ji vystříhnete nebo obkreslete do deníku a za čas se udělá soutěž, kdo se právem nazývá STOPAŘEM.

Linda

	LEDEŇ MĚSÍC SNĚHU		ANO		VÝCHOZ, RÁNO		STAN
	ÚNOR MĚSÍC HLAVU		NE		CELÝ DEN		TÁBOR
	BŘEZEN MĚSÍC UKAN		BYLO		ZÁPAD, VEČER		MÍR
	DUBEN MĚSÍC TRÁV		SUDE		NOC		WÁLKA
	KVĚTEN MĚSÍC SAZENK		PŘÁTELIVÝ		OÚLNOZ		MRTVÝ
	ČERVEN MĚSÍC ROZÍ		MUŽ		VČERA		ZVĚD
	ČERVENEC MĚSÍC ROUŤ		ŽENA		ZÁTRA		MLČET
	SRPEN MĚSÍC KLABŮ		DÍTĚ		PŘED 2 DNY		JEZERO
	ZÁŘÍ MĚSÍC LOVU		ŽÁEN MĚSÍC PAPLSTÍ		LISTOPAD BLÁTNIVÝ MĚSÍC		PROSINEC MĚSÍC NOCI

KŘIVOKLÁTSKO ZACHRÁNĚNO?

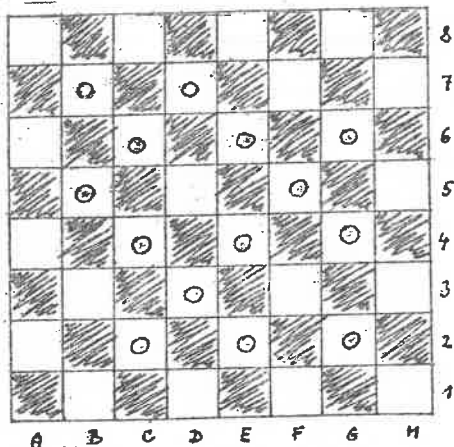
Rada pro životní prostředí při vládě ČSR zvážila 5. února t.r. na svém zasedání možné účinky navrhovaného vodního díla Křivoklátsko na okolní biosférickou rezervaci a doporučila vládě, aby byl jednoznačně vysloven nesouhlas s výstavbou tohoto vodního díla. Ministerstvu paliv a energetiky bylo doporučeno, aby výstavbu přečerpávací vodní elektrárny, pokud je bezpodmínečně nutná, byla realizována v jiné lokalitě.

Šopavské kvízy a hádanky

laky

Dámská koncovka

Do libovolného pole na obrázku umístíte dámu tak, abyste dokázali jedním tahem přeskákat všech čtrnáct soupeřových kamenů. Předpokládám, že pravidla hry znáte. Je nutné však dodat, že u dané úlohy může dáma po přeskočení soupeřova kamene dopadnout na libovolné pole na přímce skoku; nikoliv jen hned za přeskočený kámen. Každý přeskočený kámen je pochopitelně ihned ze hry odebrán.

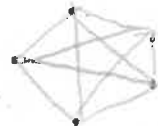
IVA

Tajerka: souhvězdí

mečení
naše hlavní město
základní číslovka
škůdce rostlin
společně
sladkovodní ryby
zpěvohra
tepleta pod nulou

ZVSTROUŠKA

Spojí-li se všechny tečky, vznikne mnoho trojúhelníků a Vaším úkolem je spočítat, kolik jich je. Dva malé mohou tvořit jeden velký a místo dvou se počítají tři.

TROPÍKO

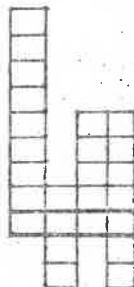
OSMISMĚRKA

tapír, kerd, kopr, Kodak, sodevka, sud, tož, blok; lada, nula
 kmfr, káva, důl, ryk, stapař, kekes, sektor, mlel, řada, hák,
 Panama, sýr, meka, tvor, avar, Hsra, eleve, Nobel, mer, film,
 hřeben, nanuk, preso, kos, sada, dům, sloka, Nero, Nee, mumie,
 růže, host, opat, Aleša, kera, kala, kabát, kele, seb, dárek,
 hekej, juta, Dita, kost, suchar, radar, dega, rak, hera, bebr,
 eko, ersej, sedlo, Dora, brko, kerk, kocour, racek, mazo, dek,
 Ota, mefe, krek, sadař, sojka, dudý, jableň, jahoda, delfín,
 fagot, guma, sovy, ber, sobel, hrech, zadan, sádra, jablko,
 Cravský zámek, psací stroj, joga, Zora, svetr, sake, atol, Dana,
 fík, led, jehla, televizor, jehňátko, klekam, vosk, sekol, lvi,
 lev, Jama, les, kresba, Robert, vak, Vanda, zuby, lada, tapax,
 Labe, penál, lem, Eva, ovar, kachaa, uche, uzda, kára, žužu,
 nera, ano, keř, Věra, vdova, Fab

B	O	Č	K	C	O	U	R	Í	D	R	M	A	A	O	K	T	O	R
O	L	K	R	A	C	E	K	V	E	O	M	K	K	N	R	S	R	T
B	E	S	O	A	M	Ň	O	L	E	A	J	Č	O	A	U	Č	Č	Z
R	E	O	K	L	O	K	A	N	D	O	L	C	Í	D	V	V	B	Č
J	S	K	R	R	Ř	Ā	D	A	S	E	O	R	O	A	S	R	O	A
A	O	O	B	A	E	U	M	O	T	R	T	H	Ā	K	K	Í	R	Z
N	B	L	V	I	D	S	U	U	O	V	A	E	M	E	Í	O	R	I
A	C	U	L	Y	A	P	B	L	G	J	O	V	R	S	Z	D	M	O
V	L	E	H	L	A	N	O	A	A	B	R	R	A	C	Ā	U	R	O
A	S	E	N	N	O	V	N	Í	F	L	E	D	D	U	M	D	B	J
E	R	V	A	E	C	K	U	F	R	Č	N	Ū	A	A	E	L	R	Y
A	Ř	M	N	C	B	E	L	A	C	A	L	C	S	O	K	Ā	V	A
Ā	L	U	K	U	E	A	B	V	G	T	S	E	K	T	O	R	Í	T
K	P	C	K	A	D	A	Ř	M	A	O	V	O	O	A	F	I	L	M
S	O	K	K	T	Ā	N	H	E	J	O	R	T	S	Í	C	A	S	P
Í	T	P	C	O	O	E	O	C	O	R	D	P	Ā	E	K	A	L	U
G	S	S	R	E	Ā	R	E	K	Z	S	I	U	P	Ž	A	G	E	Č
M	U	O	O	A	A	A	E	D	O	T	B	O	U	L	C	Ā	Ā	Ā
T	A	B	Ā	K	O	L	O	J	U	T	A	R	A	R	A	D	A	R
S	O	D	O	V	K	A	P	S	U	D	C	T	U	Ž	B	L	O	K
A	O	P	A	Y	C	D	V	R	O	M	U	J	E	U	E	V	Ā	R
N	O	R	A	V	L	A	N	Č	A	K	E	R	I	Ž	V	A	R	Ā
C	E	A	D	Z	U	E	P	E	N	Ā	L	Č	U	A	R	A	V	O

V tajence je ukryt
 citát B. Pascala. IVA

český buditel
 listratý strom
 moudrý blázen
 pokrm "návštěvníků"

Křížovku připravil M A T E S

ZTRACENÉ

PERLY

Jednoho jasného tropického večera r. 1908, koncem monšúnu, spatřil Tom Furneaux, náměstek správce kakaové plantáže na ostrově Pulo Benares, v úžíně Makassarské, malý předmět na východním obzoru, kde se počínala již shlukovati noční oblaka. Dalekohled brzy ukázal, že to je malý, lodní člun, unášený přílivem rychle k severu. Furneaux se za ním vypravil se svým člunem a zjistil, že opuštěné plavidlo je prázdné až na zdánlivě mrtvého bělocha, ležícího na dně. Plantážník se rozhodl, že mrtvolu slušně pochová a proto dovlékl ten člun ke břehu. Zde však zdánlivě mrtvý ukázal známky života! Tom dál jej donésti do svého bungalowu, ale bylo zřejmo, že ubožák nebude dlouho živ, neboť měl strženou kůži s hlavy a na těle sedm přišerných ran nožem. Cizinec umřel za týden, ale dříve sdělil tragické události, které přivodily jeho konec.

Vyložil, že asi po dva roky byl matem (důstojníkem) schooneru, zabývajícího se neoprávněným lovem perel u Karolinských a jiných ostrovů západního Pacifiku. Během té doby majitel lodí nahromadil velmi cennou zásobu perel. Maje namířeno do Surabaje na Jávě, zakotvil schooner na noc u odlehlého ostrova, který umírající muž nazval „Brani“, ve skupině Makassarské. Zde dva důstojníci si zajeli v člunku na břeh, aby si protáhli údy. Když se za hodinu vrátili ke břehu, zaslechli jakýsi poplach na své lodi, ale dříve než mohli spustiti člunek, došlo na palubě k nějakému výbuchu. Ihned na to filipínské mužstvo skočilo do záchranného člunu a veslovalo k pobřeží. Mate později zjistil, že se muži rozhodli, že se zmocní perel. Zatím, co byli oba důstojníci nepřítomni, prohlédali plavci vnitřek lodí, aby našli kapitánovu skrýš. Rozzuřen nezdarcm, jakýs šílence mezi nimi potopil lod výbuchem dynamitu

v podpalubí. Loď se ponořila v mělké vodě, takže kajuta a palubní domek vyčnívaly asi jednu stopu nad hladinou.

Zatím co kapitán a mate přihlíželi s úžasem, Filipiňané přirazili ke břehu, vyskočili a přiblížili se k důstojníkům. S revolverem namířeným na kapitána, jejich vůdce drze žádal perly. Kapitán odpověděl, že se patrně zbláznil, že nenosí perly u sebe, a že také nejsou na lodi. V nejbližším okamžiku padl, stfelen do hlavy; všichni se na něho vrhli, ale k svému hněvu nenalezli u něho nic.

Poděšený mate se rozhodl, že buďe bojovati o svůj život. Odkradl se k člunu a chopil se dlouhého, kovaného kormidla. Osm Filipiňanů však nehodlalo nechat jej uniknouti. Všichni byli ozbrojeni noži a podnikli na něho útok; nešťastný mate padl, dostav ránu do hlavy a ztratil vědomí.

Když přišel k sobě příštího rána shledal, že je na ostrůvku sám. Záchranný člun zmizel a po Filipiňanech nebylo stopy. O vrazích už nikdo nikdy nic neuslyšel. Mate byl však patrně muž nezkrotné odvahy. Ačkoli byl napolo omráčen, a beznadějně zraněn, zavázal si rány cary ze svých plátěných šarů. Jeho člunek ležel na břehu a podařilo se mu spustiti jej na vodu a zamířiti k blízkému většmu ostrovu. Omdlel znova, a když otevřel opět oči, nebylo viděti žádné pevniny. Po pět dní neblahý muž byl unášen proudem, až člun byl zahlédnut u Benaresu a Furneauxem dovléčen ke břehu. Námořník zemřel, aniž by byl prozradil své jméno i jméno schooneru.

Den po pohřbu správce plantáže se vrátil do služby; Furneaux nyní měl jeti na dovolenou do Anglie. Oznamil svému představenému příchod a smrt cizince, ale neřekl ani slova o námořnickové histořii. Představoval si již po-

... srdcen strašlivou náhlou tragédiu vrhi se do pisku a upadl ve stnulost' ...

hodný život v rodném Devonu — kdyby jen bylo možno zmocnit se toho pokladu perel! Jsa pevně přesvědčen, že umírající mate mluvil pravdu, byl ochoten obětovati na pátrání několik set liber svých úspor.

Zajel do Singapore a tam tajně rozhlásil, že hledá dva muže — kapitána schooneru a potápěče. Brzy našel muže, jménem Griffina, který spojoval obě povolání ve své osobě; byl také majitelem schooneru, v té době bez zaměstnání. Aniž by mu mnoho prozradil, uzavřel Furneaux s Griffinem smlouvu. Najato mužstvo a během týdne loď odplula za nejménovaným cílem na východ od Bornea.

Mužstvo působilo na plantážníka dojem darebáků; sdělil svou nedůvěru Griffinovi, ale kapitán, ač souhlasil, že vypadá jako piráti, ujistil ho, že ví, jak s nimi zachazeti, a že všechno dobře dopadne.

Šedm ostrovů navštívěno, než loď doplula k Pulo Brani, kde se ukázaly stěžně potopeného schooneru dokazující, že historka mrtvého námořníka má nějaký pevný podklad. Griffin zakotvil těsně u vraku a ztrávil většinu pěti dnů pod vodou, prozkoumávaje důkladně potopenou loď.

Pak, jednou v poledne, vylezl tiše na palubu a oznámil, že druhého dne ráno se odpluje do Singapore. Na dychtivé otázky Furneauxovy odpověděl jen: „Co člověk neví, nemůže povídati,“ a dodal významně, že všechno vysvětlí, jakmile bude Singapore na dohled, ale dříve ne. S tímto záhadným sdělením se musil Furneaux spokojiti. Důvěřoval však naprosto svému novému příteli a byl si jist, že Griffin by tak nejednal bez nějakého velmi vážného důvodu a usoudil, že to souvisí s pochybným rázem mužstva.

Ve tři hodiny ráno se Furneaux probudil a shledal, že se jeho druh nad ním naklání. „Dejte mi svůj revolver,“ zaseptal důrazně. „Slyším ty lidi, jak se plíží po palubě, a možná, že mají něco za lubem. Vstaňte — tise!“

Sotvaže byla ta slova pronesena, naplnil se malý salon tmavými postavami. Zahlednuvše oba bělochy, vrhli se na ně, ale kapitánův revolver zarachotil a vůdce se skácel k zemi. V nejbližším okamžiku se mihl nůž vzduchem a v pozadí kdosi vystřelil z pistole. Nůž zasáhl ubohého Griffina do hrda; kulka mu prolétla hlavou právě, kvdy po druhé vystřelil. Tato rána zasáhla benzinovou lampu, která ihned

vybuchla a naplnila kajutu plameny. Vyskočil ze své kóje, Furneaux se vrhl na vzbouřence, kteří ihned prchli. Plantážník popadl přítele za opasek a vyvlekl ho po schůdkách na palubu, ale k svému zděšení zjistil, že zachránil mrtvého.

Sotva si uvědomil tento fakt, a plameny již vyšlehly jak schůdky z kajuty, tak i palubním světlíkem; celá zadní část lodi byla v plamenech. S krajním napětím sil Furneaux odvěkl tělo ubohého kamaráda ke člunku, uvázanému po boku lodi, spustil je tam a zamířil k pobřeží.

V tu dobu již schooner hořel od špice k zádi. Po ostatním mužstvu však plantážník nespátl ani stopy, a také už nikdy potom.

Loď hořela zběsile až do úsvitu. Strojáry se zřítily, pak vyhořelý trup se zvolna potopil a poslední věc, kterou Furneaux zahlédl, byla ozdobná figura z přídě, ohněm téměř uvolněná a visící stranou v podivném úhlu. Představovala římského centuriona.

Furneaux vesloval ke břehu a zdrcen strašlivou náhlostí tragedie vrhl se do pisku a upadl ve zranulost, z níž se probral teprve, kvdy bylo slunce téměř nad hlavou. Břeh byl poset troskami lodí, a před zraky plantážníkovými byla ohořelá a zčernalá figura z přídě připravena k pobřeží a uvázla na pisku.

Furneaux se počal zabývatí smutným úkolem pohřbití svého nešťastného soudruha. Světlou Griffinovi košili a kalhoty, prohlédl je pečlivě, ale kapsy obsahovaly jen závěrák, dýmku a krabičku sirek, nebylo tu ani stopy po perlách, o nichž byl přesvědčen, že je kapitán nalezl. Vyhrabav mělký hrob, pochoval plantážník přítele a zamumlal nad ním slova pohřebního obřadu, pokud si na ně mohl vzpomenouti. Pak jal se shtomažďovati kusy vyplaveného dříví, traje v úmyslu zhotoviti hrabý kůž, a vytvořiti jej sekerou ze skřítky na zádi člunku.

Kvdy hledal vhodné kusy dřeva, zadíval se opět na ohořelou postavu starého římského válečníka. Připadalo mu, že se jeho tvář na něco výsměšně šklebí a v náhlém návalu vzteku uhořel do ní sekerou. Mocnou ranou se oddělila centurionova přilba od hlavy, a tu se objevila hrubě vyhloubená dutina, v níž ležel obalený, plísňavý vak!

S výkřikem úzasu padl plantážník na kolena a chvěje se vytáhl balík a rozbalil jej na pisku. Před ním leželo několik set perel — z nichž ani jedna nebyla meší hrachu!

Na kordilových výspách Torresovy úžiny

Furieux nepotřeboval výkladu, že představují jmění — a to všecko bylo jeho! Ale k jakému užítku bylo mu to nyní? uvažoval trpce; plechovka sucharů nebo bedna masa měla by nekonečně větší cenu. Na ostrůvku nebylo nic, co by mohlo sloužiti za potravu, ačkoliv vody tu bylo hojnost. Na východním obzoru se rýsovaly matné obrysy většího ostrova, a kdyby ho nemohl ve člunku dosáhnouti, pravděpodobně by zahynul hladem.

Následující noci spal Furieux klidně jako děcko, s drahocenným vakem pod hlavou. Za úsvitu si uvědomil krutý hlad, a po dvouhodinném hledání sehnal hrstku ráčků na úskalích. Pozřev je prodíral se trnitou vegetací do středu ostrůvku, ale nenašel tam nic jedlého. Posléze vylezl na malý strom, odkud hodlal se rozhlédnouti po krajině, a ihned spatřil malý

parník, plující kolem ostrova ve vzdálenosti několika mil. Rychle běžel na břeh, rozdělal oheň z naplaveného dříví a hodil na něj zelené rostliny, aby udělal kouř. Brzy byl odměněn pohledem, jak loď mění směr a míří k Pulo Brani. Ukázalo se, že je to vládní jachta, konající výroční inspekční cestu, a přijala ho na palubu.

Když přijel do Makassaru, podal zprávu o vzpouře a jejím tragickém výsledku, o perlách se však nezmínil. Co možná brzo se vrátil do Anglie a prodáv perly, koupil zpět rodinný statek, který byl v cizích rukách po jednu generaci. Pak se oženil a věnoval se životu, o němž vždy snil, anglického venkovského šlechtice. Ale vypukla světová válka a Furieux vstoupil do vojska. Jako kapitán byl poraněn na Aisne; jako podplukovník byl zabit v zákopec právě tři dny před příměřím.

STOPA

časopis oddílu STOPAŘŮ

8

1987/88

DUBEN

měsíc srávy

BODOVÁNÍ - BŘEZEN 88

1.	Petra	105
2. -4.	Iva	82
	Beruška	
	Bystrouška	
5.	Linda	79
6.	Saraňe	66
7.	Tropiko	61
8.	Ještěrka	55
9.	Ježek	51
10.-11.	Barbucha	48
	Mates	
12.	Lucka	47
13.-14.	Píďa	41
	Opičák	
15.	Petr	30
16.-17.	Šmudla	24
	Michal	
18.	Lenka	20
19.	Veverčák	16
20.	Dana	11
21.	Šerlok	6
22.-23.	Gembi	5
	Špunt	

Vítáme v našem
oddíle nové

kamarádky
a kamaráda

CO BYLO

- pravidelné schůzky

- 26. - 27.3. Maxov

2.3. - schůzka

Tuto schůzku vedl Petr. Hlavní náplní byla otázková soutěž s cílem odpovědět co největší ptákovině. Jednoznačně vedl Šarlok se Sarančetem. Pak jsme měli za úkol hledat barevné čtverečky na chodbě a následovalo několik dalších her, připravených Petrem a Opičákem. Vyřídily se organizační věci a rozloučili jsme se pokřikem.

9.3. - schůzka

Dáša vyhlásila bodování za únor. Pak nám rozdala zašifrovanou zprávu, z níž jsme zjistili, že další zpráva (tentokrát rozstríhaná) se nachází v kanceláři ekonoma. Michal pro nás připravil rozstríhané šachovnice, které jsme měli složit. Pokračovali jsme také v Říši slunce. Po šesté hodině jsme se rozešli domů.

16.3. - schůzka

Schůzku zahájila Bublina - měla na starosti program. Luštili jsme dlouhou zašifrovanou zprávu, odpovídali na Zuzanin otázkový test, třídili na hromádky různé geometrické obrazce (poslepu), vysílali morseovku a spoustu dalších věcí.

23.3. - schůzka

Dnešní schůzku dostal Ježour. Posílal se elektrický proud (zvířezily opět dívky), v tělocvičně se pořádaly různé druhy honiček, hrála se "Sarančí hra" a Piráti a dušičky, Dáša nám dávala test inteligence. Šiml se vrátil (uvidíme, na jak dlouho) a přivedl nováčka Martina. Přibyl také Michal, snad se mu bude dařit. Na konci schůzky zazněl Racčí pokřik spolu s Delfínem.

26. - 27.3. - Horní Maxov

Vyjeli jsme v sobotu ráno "ponorkou" z Kosmonautů a první zastáv-

ka byla v Liberci. Prohlédli jsme si zoologickou zahradu a vydali se do botanické, která byla tak krásná, že se holkám ani nechtělo odejít. Naobědvali jsme se a jeli do chaty v Maxově. Tam jsme vybalili věci a pustili jsme se na běžkách na Bramberk. Vrátili jsme se těsně před tím, než začalo pršet. Druhý den ráno jsme se vydali na Královku a pak strašným sešupem do Bedřichova. Sníh byl mokřý a těžký, nejelo se dobře. Sdělili jsme si počet pádů, najedli se a Vláda nás "ponorkou" zavezl do cukrárny v Turnově. Odtud už jsme zamířili rovnou k domovu.

J A R O

už je opravdu tady, upozorňuje na sebe a tiše šeptá, že už se nedá žádnou zimou zadržet. Jaro - to není křik a řev, jaro je líbezný probouzení ze sna, první zelené listky na stromech a

drobné kvítky, které se prodírají posledními zbytky sněhu. Když se ozve hlas jara, lidé, kteří rozumějí, najednou pocítí touhu jít, jít někam pryč, daleko z města a poslouchat šumění stromů, bublání potoka, zpěv ptáků. To je volání dalek...

Petra

CO BUDE

- pravidelné schůzky

STOPAŘSKÉ MINIMUM

JELEN

Jeleni tvoří velkou čeleď přežvýkavých sudokopytníků. V klidu došlapují pouze na špičky dvou předních prstů zakončených malými ostříjmi korytky, při prudkém běhu se však dotýkají země také 2 vnější prsty.

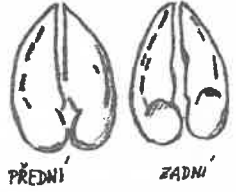
Jeleni mají horní řezáky nahrazeny tvrdou čelistí, jen spodní řezáky zůstaly zachovány.

Většina druhů vrhá jednou ročně po jednom mláděti, jen vyjíměčně se rodí mláďat více. Mláďata jsou často skvrnitá, kdežto u dospělých jelenů převládá hnědá až červenavá barva srsti.

Jeleni váží kolem 25kg.

V minulém čísle Stopy jste si měli možnost prohlédnout stopu jelena. Dnes máte možnost si o něm něco přečíst. Zároveň otiskujeme stopu srnce.

SRNCE

LINDA

O DVA NÁRODNÍ PAKY VÍC

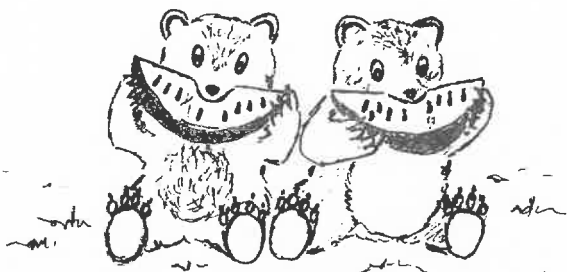
Vláda SSR schválila návrh nařízení o Národním parku Slovenský ráj a Národním parku Malá Fatra s účinností od 1. dubna 1988.

Ve Slovenském ráji je 13 přírodních rezervací a 4 chráněné přírodní výtvorý; v Malé Fatře 14 přírodních rezervací a 2 chráněná naleziště.

Podle Lidové demokracie:

VÍTE ŽE ... orchideje přivezli do Evropy Španělé ?

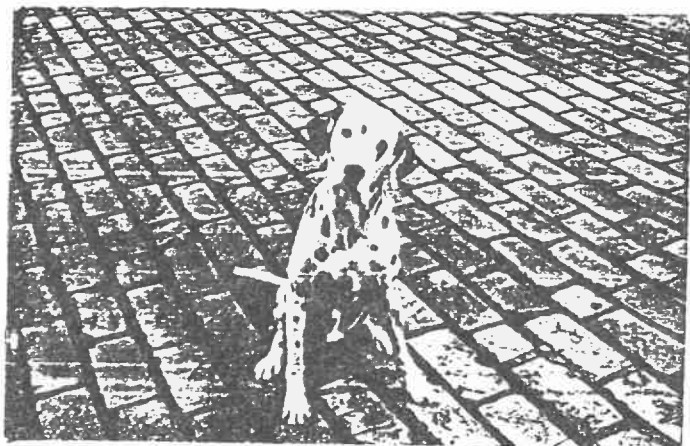
...20.4. má narozeniny
Iva, 25.4. Petr, 26.4.
Beruška a Saranče,
30.4. Petra ?
Všem srdečně BLAHO-
PŘEJEME!!!!

OBRÁZEK Z "MÍŠI KULICKY" SPECIÁLNĚ PRO MEDVĚDY

Novácké kvízy a hádanky

SOUTĚŽ

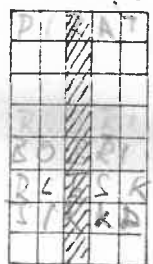
Seznamte se.
 Toto je můj pes
 Belin. Soutěž
 spočívá v tom,
 že Belinovi vlo-
 žíte do tlamy
 nejvtipnější
 monolog.

IVA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KŘÍŽOVKY

tajenka: známý rybník

mořský lupič
 plavat
 nástroj na psaní
 vymleté místo
 družina našeho oddílu
 úkaz při bouřce
 zápalka
 deska

tajenka: řeka

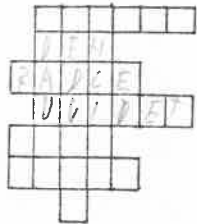

rozdělovat
 kaluž
 malý nůž
 sport s raketou
 část dveří
 sport. plátěná obuv
 vstupní otvor

Bystrouška

XX

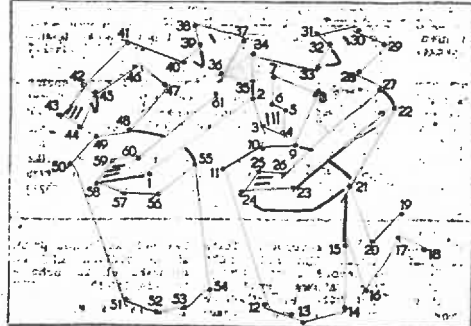
tajenka: družina našeho oddílu

užitečný mysz
 24 hodin
 hlava družiny
 zpozorovat
 část květiny
 druh plynu
 spojka

ŠMUDLA

XX

SPOJOVÁČKA. — Postupně spojte přímkami všechny body od 1 do 61.

TROP!

BoDeMeRaKvák

KRESLENY HUMOR

SERLOK + PETER ↓

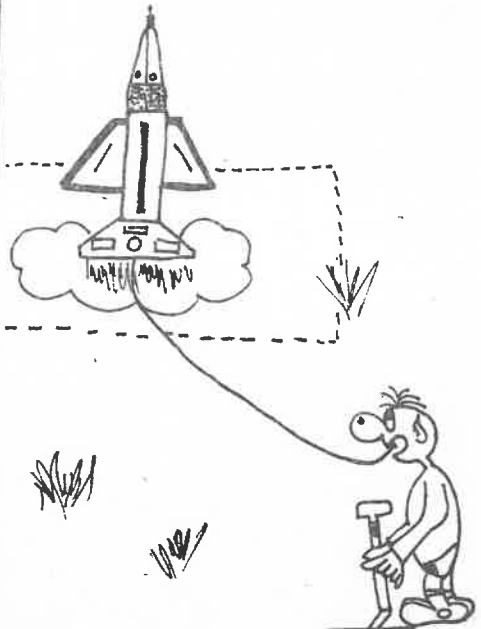
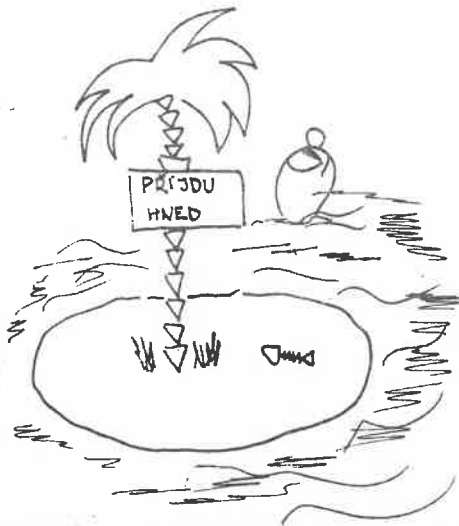
I když se vám možná bude u nás blouknět složitě, správnou cestu, k bruslím určitě najdete. A potom běžte třeba bruslit.

PŘÍSLOVI

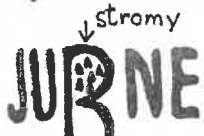
- To, co osel říká, tomu i věří. (Persie)
- Pravda může utonout, ale nikdy neztratí dech. (Island)
- Kdo hází potmě kamením, může zabít svého bratra. (Súdán)
- Přátelství uzavírej, pokud je nepotřebuješ. (USA)
- Zlá doba — dobrá ani zlá — netrvá sto let. (Španělsko)
- I když spí muž a žena na stejném polštáři, nemají nikdy stejné sny. (Mongolsko)
- Co dlužíš rodičům, to poznáš teprve tehdy, když jsi sám rodičem. (Japonsko)
- Švornou rodinu štěstí samo navštívuje. (Čína)

VYSTŘIHLA PRO VÁS TROPI

LINDA

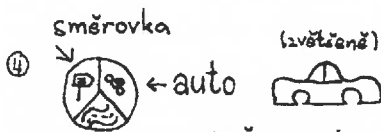
Rébusy a hádanky

① **JURNE**
přečti tuto šifru

② **co to je**

③ napište do těchto políček : **KRTEČKA DŮM**
v každém políčku smí být jen jedno písmeno

④ **na směrovce je napsáno kam jede auto, co je tam napsáno?**

~~Tostrehy~~ aneb zvidavé oko Stopařovo

Řecký poklad Irving Stone

V této knize je popisována druhá polovina života Henryho Schliemanna tj. po rozvodu se svou první ženou. Tedy po rozvodu Henry odjíždí do Řecka, aby zde našel druhou družku životem, která by mu pomohla nalézt Homérovu Tróju. Tu i přes malé překážky naleznou a spolu se vydají na místo popisované Homérem tj. na kopeček Hisarlik a zahajují vykopávky. První roky odkrývali jen zdivo, o kterém se domnívali, že nepatří do trojské doby. Vykopávky však nejsou lehké, protože jsou doprovázeny prudkými dešti a i malárií. V době malárie se Schliemannovi mění v soukromé doktory, dokonce i zachrání život dceři svých bytých. Další roky nalézají i několik pithoy / keramické nádoby na potraviny, ojediněle určené na pohřby/a také tak dlouho očekávaný Priamův poklad. S tímto pokladem měli velké problémy, jelikož ho propašovali do Řecka bez kontroly hlídače. Poté Tróju opouštějí a odjíždějí kopat do Mikén. Tě už mají pětiletou dceru Andromachu, kterou nadále Sofie nechává po dobu vykopávek u matky. V Mikénách objeví uchvacující poklad v podobě spousty hrobů Mikénských bojovníků. Schliemann začíná budovat Ilio melantrop, Je to budova velmi rozsáhlá, kde měli po skončení vykopávek bydlet. Zde společně slaví Sofie 30 a Henry 60 let svého života. Henry umírá po operaci zánětu uší na ulici v cizí zemi daleko od domova.

Tato kniha stojí rozhodně za přečtení a všem, co mají tento typ knih rádi ji doporučuji.

Byla bych velmi ráda, kdyby někdo chtěl přispět do této rubriky vlastními zážitky a věcmi, o nichž si myslíte, že upoutají i ostatní Stopaře.

Příroda a odpady aneb Lidstvo mezi hromadami smetí?

V současné době tvoří odpady všeho druhu velmi závažný problém. Je to problém, který potřeba naléhavě řešit s mnohem větším důrazem, než je tomu dnes. Ne každý, dokonce zdaleka ne každý člověk si tuto naléhavost uvědomuje. Člověk ke spokojenému životu potřebuje stále více a více nejrůznějších věcí, často zcela zbytečných a nepraktických. Staré věci vyhezuje, nové kuruje; ty se pak používáním opotřebovávají a porouchávají, protože opět vyhazuje a kupuje nové a tak to jde pořád dokola. Jště před několika stoletími stačilo vylít špinavou vodu z okna, zbytky jídla dát domácímu zvířectvu a vynést popel někam na zahradu; to bylo vlastně všechno. Te dnes nestačí popeláři odvézet přetékaající popelnice a kontejnery. Na tomto místě ne přímo nabízí jedina nesmírně závažná otázka: Odpadky odvézt, to ano, ale KAM?? A to jsem zatím úmyslně pominul všechny odpady z výroby, tedy takzvané průmyslové odpady, kterých je také nerůznatavitelně mnoho! Z výroby nám do životního prostředí padají tisíce tun popílku, těžou jedovaté látky do vody, do ovzduší proniká obrovské množství tepla /i teplo škodí - zvýší-li se v řece teplota o pouhý 1 až 2 stupně Celsia, zahyne většina živočichů/...

Říká se prostě vše nepotřebné vyhodilo, ale copak to jde i dnes? Dnes, kdy výroba neustále roste, roste i počet lidí naší planety, potřebujeme více půdy pro zemědělství, více rekreačních míst, více silnic, železnic, energie... Ne, dnes už to takhle nejde. Velké množství odpadků se spaluje ve spalovnách /je to drahé a opět to znečišťuje ovzduší/, další část se zpracovává pro další výrobu jako druhotné suroviny /papír, hadry, železo, barevné kovy, filmy, foto-papír a další/, ale zdaleka to nestačí. Co dál? Je to hrozné málo, když si jenom uvědomíme: Pájde-li to takhle dál, bude lidstvo žít mezi hromadami smetí! Je to burčující myšlenka, ale je to málo. Proč je to málo? Protože v hromadách smetí žijeme už dnes, aniž si to zatím uvědomujeme. Na krajích měst a vesnic i v lesích a na loukách jsou stovky a tisíce skládek a odhozených odpadků, ve vzduchu poletují tisíce tun prachu a popílku, olovo a další velmi škodlivé látky, máme špinavé potoky, řeky, jezera i moře, jedovaté látky jsou i v půdě; prostě všude, všude je taková spousta škodlivin, že je lepší o nich nic nevědět. Jinak by nám musely hrízou vstávat vlasy na hlavě! Mnoha lidem a hlavně mnoha významným lidem je to zatím jedno, takže pokračujeme vesle dál. Kam? Ke své vlastní skaze.

Proč se v problému odpadů a odpadků více nenokročilo? Ono to všechno není jednoduché. Především jde o to, že likvidace těchto nepotřebných "zbytků" výroby a života lidí je dosti drahou a hlavně technicky náročnou záležitostí. Takže než si lámat hlavu a strkat do toho peníze je mnohem jednodušší prostě to naložit a někam odvézt a je od toho pokoj. To je ovšem hospodaření přesně podle hesla "Po nás at' potore!" Ale copak to jde nezajímat se o budoucnost?

Člověk už konečně pochopil, že nemůže dělat úplně všechno, co ho napadne. Že otřčet směr toku řek by nemuselo dobře dopadnout, že zabíjet divoká zvířata jenom kvůli kožešinám nebo klům je vlastně zločin... Bohužel to zatím nepochopili všichni.

Z E L E N Ý Ž I V O T

aneb Krátké povídky o vojně

XX

Základní pravidla veškerého vojenského dění jsou zachycena v takzvaných Základních řádech. Kromě toho existuje ještě celá řada dalších různých řádů, předpisů, nařízení, rozkazů, ustanovení... Dost dlouho by to trvalo, kdyby je měl člověk všechny přečíst; nehledě na to, že vycházejí stále nová ustanovení, rozkazy atd. Kdyby člověk četl dostatečně pomalu, mohlo by se mu stát, že by to do konce života ani nestihl. Natož aby se těmito řády, předpisy, rozkazy apod. ještě také řídil! Ale přece jen, něco z toho se dodržovat musí.

Život v průběhu dne se řídí podle Denního řádu. To už známe například z tábora, že? Tady je to ovšem o něco něročnější, protože nadřazení nemají rádi, když se denní řád porušuje, byť třeba jen o pět minut. Budíček máme v 6:00 /v neděli v 7:00/ a jen ať si někdo zkusí vstát o pár minut později, když je poblíž velitel! Večerka je ve 22:00 /v sobotu ve 23:00/, kromě toho je přesně určen čas na spousta dalších činností - např. rozcvička /trvá 30 minut/, mytí, úklid, snídaně, oběd, večere, televizní noviny, čištění zbraní...a tak dále. Každý se musí tímto Denním řádem řídit. Je-li někdo přistihžen, že se podle něj neřídí, může se mu stát, že ho velitel potrestá.

Každý velitel má takzvanou kézeňskou pravomoc, což znamená, že může udělovat určité odměny a tresty. Trestů i odměn je několik různých. Např. tresty - dítko, něřsná dítko, nerovolení vycházky /z kasáren/, mimořádná pracovní směna /úklid nebo něco podobného/ a dále je tu vězení na určitý počet dní /tento trest může být podmíněčně odložen/. Odměny - pochvala, vycházka mimo pořadí /vycházka navíc, jinak má voják běžně právo na 4 vycházky za 1 měsíc/, zápis do knihy ctí, opuštěk /člověk jede na 2 až 4 dny domů/ a další.

Například u nás prakticky není naděje dostat opuštěk, neboť něř nadřazený je prostě nedává. Narozdíl od toho má každý voják nárok na 10 dní dovolené /+ čas na cestu - nad 100 km 1 den, nad 400 km 2 dny.../ a tu mu nemá nikdo urřít. Velitel ovšem může vojáka na dovolenku nepustit v době, kdy voják chce, a pustit ho až později. Já si plánuju dovolenku na srpen, doufám, že mi to vyjde v tom termínu, jak chci - 4.-14.8., jinak bych se na velitele zlobil. Jemu by to ale asi moc nevařilo.

Redol .

NEOBVYKLÉ SETKÁNÍ

Němci vytrvale útočí. Na tomto úseku se zatím ještě neobjevili, ale poplach byl vyhlášen už před několika hodinami. Od té doby se horoucně budovala obrana našeho postavení. Co se dalo udělat, už je uděláno, teď zbývá jen čekat. Vojáci netrpělivě pozorují předpolí ze svých okopů a křečovitě svírají zbraně. Někteří mají ruce špinavé od hlíny, protože místy se okopy budovaly jen bočky a holými rukama. Velitelé pozorují krajinu svými dalekohledy a vydávají poslední upřesňující rozkazy k obraně. Nepřítel se blíží...

Tak nějak by mohla vypadat epizoda z války. Tentokrát ale neštěstí nejde o skutečnou bitvu, jde o větší cvičení našich vojsk. I tak se mnozí jistě řádně zanutili; ti v roli obránců i ti v roli útočníků. Mezi zamaskovanou technikou prochází kapitán z velitelství a zdě se, že je spokojen. Najednou se ale na jeho tváři objevuje výraz překvapení a nepochopení. „Zatraceně, co to tam kde tropíš“, říká nahlas a míří k roklince, kterou označuje odlesk ohně. A co nevidí: kolem ohně sedí šest vojáků, jeden z nich dokonce črčí v ruce kytaru a kritická situace našich vojsk je zřejmě vůbec nezajímavá. No to snad ani není pravda!

V tomto okamžiku jsem kameráda přerušil. „No, tak tedy ses lítal slušně base, co? Tyroval bych to tak na čtrnáct až jedna-
dvacet.“

Taky jsem si to v tu chvíli myslel, řekl kamerád. Jak jsem tak v té ruce držel tu kytaru, koukám na něj, jak tam k němu jde a říkám si, hochu, to bude zlý, tedy bude ještě veselo. No, tak došel k němu, kouká na mě, já na něj... Chvilí tak stál, pak natáhl ruku a vytrl mi kytaru. Říkám si: jo a je po kytarě! A víš, co pak udělal? No nevíš, já kdybych to neviděl na vlastní oči, tak bych tomu nevěřil. On si totiž sedl, kytaru si dal na klín a začal hrát tu naši starou trempskou: Tak to vidíš, věš, přece jsme tě lízli... Znáš to, ne? My na něj koukali a mysleli, že se nám to jen zdá. Ale hrál znamenitě. Pohládl písničku, počal mi kytaru a povídá: Kluci, je to hezký, ale mohl by z toho být moc ošklivej průšvih. Hele, uhašte to, počkejte, až to vyhrájeme, a já sem pak zase přijdu a budeme pokračovat!

Děl už to bylo jasné. Uhasili jsme oheň a šli jim s tím po-
moct, to jako abychom to vyhráli rychleje. A můžu ti říct, že
jeme pak hráli až do rána!

Redd

KIPU LETÍ K JEDINÉMU

„Plují domy s plachtou. Jedou k nám Virakočové.“

Rozuměl jednotlivým slovům, podobala se veršům a taková se vždycky snadno zapamatují, ale v jejich zvláštnosti bylo něco cizího a strašného. Nepopletl snad něco? Ne, slova utkvívala v paměti lehce, bylo snadné je opakovat. Ale nebyl v nich rytmus, a to bylo neobvyklé. Ti, kdo slova vymýšleli, volili je vždycky do rytmu běhu. Ale tato slova, ač připomínala verše, rytmus neměla. Musela se trhat na části, aby běžela, běžela, běžela. Ještě dobře, že se tak snadno zapamatovávala.

Známa slova, ale nesrozumitelná. „Plují domy s plachtou. Jedou k nám Virakočové.“ Domy přece neplují, plují vory s plachtou i bez plachty. Sám je viděl, když ho jednou služba přivedla dolů z hor. Bylo tam hrozně horko a tolik vody nikdo z jeho rodiny nikdy neviděl. Celá vesnice za celý svůj život neviděla tolik vody. Ale on to viděl a pyšnil se tím ...

Už mu nezbývalo běžet příliš daleko, za zatáčkou začne klesání, potom přijde ještě jedna zatáčka, a pak bude podivná

slova „Plují domy s plachtou. Jedou k nám Virakočové“ opakovat někdo jiný.

Pouzdro, v němž leželo kipu, vypadalo téměř prázdné. Mělo purpurovou barvu Jediného. Nikdo, ani nejvyšší kamajok, nesměl ani na chvíli zadržet posla, kterému planul na hrudi znak samotného sapa inky. Kurakové, a dokonce i synové slunce se před běžcem se znakem Jediného rozestupovali. Škoda že na cestě nikdo nebyl, posel neuvidí vyděšené oči lidí tisknoucích se k úbočí. Není, na koho by zavolal, a ozvěna nezopakuje pouhé jedno slovo, které vyvolá vzrušení ve všech Čtyřech dílech světa: „Sapa-a-a!“

Ne, nerad strašil lidi. Proč? Každý, kdo vyšel na Královskou cestu, byl zaneprázdněn všeobecně propěšnou prací. Silnice byly pro ty, kdo plnili důležité rozkazy stejně jako on. Dnes nesl poselství Jedinému a všichni mu musí ustupovat z cesty. Zítřka zase on sám uvolní cestu poslu s purpurovým pouzdrém ...

U zatáčky stoupání končilo a dál povede cesta pod svah a pak už to nebude ke stanovišti kurýřů daleko. Cesta bude rovná, jako zbroušená. Kameny, jimiž je dlážděna, jsou velké a hladké. Tady předá pouzdro Jediného a v běhu bude opakovat ta zvláštní slova.

Když doběhl do zatáčky, vyplivl zpěněnou slinu, zelenou od listů koky, a jako na křídlech se rozletěl po rovné cestě, která se povlovně svažovala dolů. Už viděl kamennou budovu stanoviště, u níž na plošině dýmal signální oheň, malé postavičky lidí, které se pohybovaly mezi domem a táborákem,

Mladý běžec neměl cestu na jih rád. Byla namáhavá, zvláště dvě dlouhá schodiště, na nichž se těžko dýhalo. Pravda, běžel tou cestou jenom dvakrát, ale ta schodiště si dobře pamatoval. I teď, když skákal po vysokých schodech, cítil, jak se mu začíná krátit dech. Ještě dobře, že mu dala pokoj ta divná slova a musí jen pamatovat . . .

Z horního schodu proti němu vykročili tři vojini-inkové s dlouhými kopími. Neviděl jim do tváře, ale zřetelně zahlédl krátké účesy pod válečnickými kuželovitými přilbami. Zmizeli pod ním, ale nahoře opět stanuly tři siluety s dlouhými kopími na ramenou. To se opakovalo ještě několikrát, dokud se vzdálenost mezi ním a vojáky sestupujícími ze schodů nezkrátila natolik, že bylo třeba něco podniknout.

Tu si uvědomil, že musí zavolat jediné slovo. Ale nemohl popadnout dech a výkřik nezazněl. Najednou zahlédl, jak se

vojáci rozestupují, a v tom okamžiku uslyšel mnohohlasé, několikrát opakované: „Sapa-a-a!“

Teď utíkal po schodišti středem živé chodby, a ačkoli se stěny vojáků před ním otvíraly, ne, před ním ne, nýbrž před rudým pouzdrem Jediného, bylo nesmírně namáhavé vystupovat nahoru. Až skončí schodiště, vzpomněl si, přijde široké náměstíčko, odkud se otvírá nádherný výhled do nedozírné dálky . . .

Ještě jeden schod, ještě a ještě jeden . . . a už je tu poslední stupeň. Náměstíčko bylo plné vojáků a posel zaváhal, nevěděl, kudy má běžet dál . . .

Žluté, zelené, modré, hnědé a červené pruhy a čtverce pláštěnek stály před ním jako nedobytná hradba. Dlouhá kopí se standartami, které povívají ve větru, bronzové sekerky na dlouhých rukojetích, ohromné makany, které jako by měly tesáky, a luky s opeřenými šípy, které čouhaly z toulců, doplňovaly ten neopakovatelný obraz. Vypadal neskutečně na pozadí modré, už tmavnoucí večerní oblohy, která se opírala o bílé hřebeny nehybných horských vrcholů.

Kurýr měl dojem, že už stojí celou věčnost, ale čísi ruce ho opatrně, i když s energickou naléhavostí postrkovaly a pomáhaly mu prorazit nenadálým obkliččením. A teprve když se náměstíčko zúžilo a změnilo se opět v obyčejnou silnici, pochopil, že se za celou tu dobu ani na chvíli nezastavil, ale utíkal, a vojáci na náměstí s úctou a strachem uvolňovali cestu kurýrovi Jediného.

Cesta vedla pod svah. Teď viděl daleko před sebe, viděl cestu a nepoznával ji: proti němu se plazil, chvěl se a vlnil mohutný had lidských těl. A zase mu ustupovali z cesty, a on opět utíkal středem nekonečného proudu lidí. Teprve u velkého visutého mostu přes propast, na jejímž dně se pění bílý tok říčky, se zvláštní silou pocítil nesmírnou důležitost toho, co mu bylo uloženo - jemu, prostému purikovi, synu purika. Most byl volný jenom pro něj.

a konečně rozeznal i posla. Už na něj čekal na cestě, aby pokračoval v prudkém letu ke svatému městu Cuzcu. Hlasitě, teď už naplno přizpůsoboval rytmus nezvyklých slov tempu běhu a opakoval je znovu a znovu, jako by se bál, že mu v nestřeženém okamžiku ulétnou.

Uběhl od stanice vzdálenost jednoho dostřelu šípu, zatímco mu nový kurýr třikrát za sebou bez zajíkání zopakoval tu zatracenou větu. Když se klusem vrátil na stanoviště, lehl si do trávy a zakryl si rukou oči před pražícím sluncem, které stoupalo na obloze. Ale únava a listy koky, které začal žvýkat od okamžiku, co dozorce spatřil signální kouř, zaháněly spánek. Pořád nemohl zapomenout tu nesrozumitelnou zprávu, která ho tak vyděsila, ačkoli nikdy dřív se mu něco podobného nestalo. Obvykle heslo zapomněl, sotva předal štafetu, jako by zůstalo ležet v pouzdře vedle kipu. Vtom s hrůzou spatřil, jak z purpurového pouzdra Jediného vyšlehl k nebi dým, ale to už spal ...

Signální kouř se jako vždy objevil nečekaně. Čekáš ho, čekáš, ale sotva na něj zapomeneš, hned se ukáže. Dým se pomalu plazil z hluboké průrvy mezi vrcholy dvou hor, odkud přišel už dnes ráno vzkaz. Kouř byl žlutohnědý, a to označovalo, že posel opět přinese zprávu pro Jediného.

Velitel stanoviště nabral náruč tenkých větví, které ležely na hromadě nedaleko ohně, a opatrně je pokládal na nízké jazýčky plamene, který nikdy neuhasinal. Odpovídal za jeho udržování jako za všechno, co se dělo na stanovišti. Když se přesvědčil, že se plamen rozhořel a vydává správný hustý dým, pohlédl velitel stanoviště na mladého běžce, který spal na zemi mezi ohněm a domem. Nic naplat, bude ho muset vzbudit. Pospal si déle než ostatní. Šest štafet za několik hodin, to nepamatoval za dlouhá léta služby na tomto stanovišti. A měl jenom pět poslů, proto bude muset probudit toho, který se sem vrátil první. Odpočinul si víc než ostatní.

„Vstávej, štafeto Jediného!“ Velitel chtěl zatřást ramenem mladého běžce, ale s údivem spatřil dokořán otevřené oči, které se na něj upřeně dívaly. „Vstávej!“

Ani nemusel rozkaz opakovat, kurýr byl na nohou, sotva zaslechl slovo Jediný. Ještě si stačil vsunout do úst pár listů koky a hned je rozžvýkat, aby co nejrychleji okusil povzbudivou sílu jejich šťávy.

Jeho napjatou pohotovost však náhle vystřídal nechápavý výraz. Kamajok pochopil a ukázal na sever, kde mohutný sloup kouře stoupal stále výš.

„Poběžíš dál na jih. Všichni odešli na sever. Ty jsi příšel první, první odejdeš. Jdi na silnici,“ dodal mírným, laskavým tónem. Jinoch byl ze stejného ajlu jako on a dávno mu byl sympatický.

Pevná kroucená lana, uložená v několika řadách, se zachvívala při každém dotyku jeho lehkých nohou. Ani při přepravě těžkých vaků se lana nepronášela. Bylo příjemné jít po mostě pravidelným krokem vojáka nebo nosiče nákladů, ale běžet sám mu připadalo hrozně. Utikal s rukama rozpaženýma, jako chodí provazolezci po laně. Vysoká zábradlí spletená z lan před ním neskrývala děsivou hlubinu propasti, ale posel neměl čas rozhlížet se kolem.

Ke stanovišti doběhl postříkaný zelenými slinami. Předal pouzdro, třikrát opakoval jediné slovo „odešli“ a pak padl rovnou na silnici vydlážděnou hladkými dlaždicemi ...

Necítil, jak ho cizí ruce přenesly do domu a opatrně položily na tvrdou matraci ze suché trávy. Nabízeli mu, aby se napil, ale on nereagoval. Potom všichni někam odešli, zatímco on nehybně ležel a se vzrůstající hrůzou pozoroval, jak z purpurového pouzdra Jediného v ohromných kotoučích vyrazil modročervený kouř války ...

Teprve za dva dny vrchní kamajok dovolil odpočínutému běžci, aby se vrátil na své stanoviště.

STOPA

Časopis oddílu STOPAŘI

9

1987/1988

KVĚTEN - MĚSÍC PÍSNÍ

BODOVÁNÍ - DUBEN 1988

1. Petra	111
2. Barbucha	106
3. Ježour	104
4. Ještěrka	98
5. Linda	95
6. Petr	87
7.- 8. Veverčák	75
Píďa	75
9.- 10. Tropiko	68
Saranče	68
11. Dana	61
12. Bystrouška	48
13. Beruška	42
14. Šmuďla	40
15. Gembl	38
16. Iva	28
17. Mates	25
18. Špunt	12
19. Šerlok	7

Opičák, Lenka nebyli
bodováni.

STOPA-příležitostný časopis
vydáváný výhradně pro vnitř-
ní potřebu oddílu Stopaři
NE PRODEJNĚ
Časopis lze získat pouze ak-
tivní účastí na činnosti oddílu.
Jméno →

-pravidelné schůzky

- 23.4. Průhonice

-24. 4. Pitkovická stráně

- 14.5. Výstava J. Foglara

.....;

27.4. -schůzka

Sešli jsme se o něco dříve než obyčejně a hned vyrazili do KD Prahy 4 na výstavu Jaroslava Foglara . Všichni Stopaři byli doslova nadšeni.

4.5. - schůzka

Konečně Mistr morseovky! Vašek připravil několik testů a tak po dlouhém období příprav mohli všichni ukázat, co se naučili. Po vysilujícím boji se mistrem pro tento rok stala Petra.

11.5. - schůzka

Krásné počasí přímo zvalo k vodě. Neodolali jsme a odjeli do loďnice. Mladší Stopaři seděli většinou v lodi poprvé, ale tím víc se jim to líbilo. Iva se dokonce přihlásila do vodáckého oddílu.

18.5. - schůzka

Hanka zahájila svou schůzku písničkou. Pak se hráli různé hry, mezi jiným i elektrický proud, který tentokrát vyhráli chlapi.

23.4. - Průhonice

Přestože nebylo právě teplo, nálada rozhodně pod bod mrazu neklesala.Katka připravila spoustu zajímavých her, ze kterých nakonec vyplynul zajímavý závěr: holky se má prát a kluci znejí kytičky.

24.4. - Pitkovické stráně

Spolu s Dášou a Danou jsme vyšli přes Milíčovský les, kolem polehne prošli kolem

chráněného území Pitkovické stráně. Odpoledne bylo družinové volno. Velkou oblibu si získala Dáša hra "konoutek kokrhá kykyryký".

14.5. - výstava J. Foglara

A znovu výstava, které všechny tolik nadchle. Tentokrát se závěrečnou autogramiádou a promítáním filmů.

-pravidelné schůzky

- 3.-5.6. výprava

Zbírka

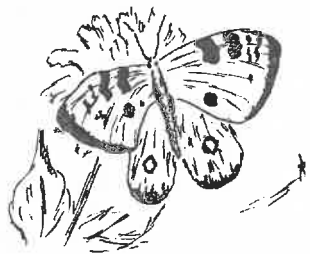
- 25.-26.6. výprava

UZANA

Otázky

z přírody

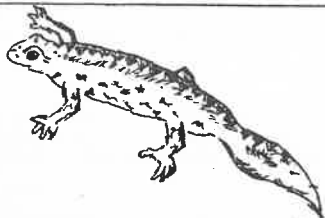

Víte, jak se jmenuje tato motýl?

Čedte název rostliny na obrázku?
Právě vím, že má žluté květy

U nás se vyskytuje jíz v Slovenském
náhu.

Dledeci otázka: jaký je název
kto knidorelerické obrovčáčko
božínalnila?

odmala: Delfini mají otázky po-
vrať. Za každou správnou odpověď
slavují 2 dny, za neodpovězené
korčiči 6 dní ztrábi!

Petra

Povídání pro Berušku

Slunáčka jsou až na malé
výjimky rasověně užiteční brouci. Dospě-
lí i larvy se žíví měřicemi a škodli-
vými čáry. Většina z 5000 druhů slu-
něček je asi 0,5 cm dlouhá.

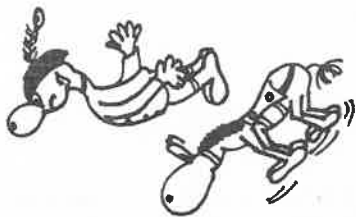
Larvy jsou podlouhlé, s tělem na obou
stranách (koncích) kuželejím. Barva: lom-
binace žluté, červené, oranžové a modré.
Každá beruška naklade během svého
života několik set vajíček.

V některých státech používají dědeč-
níci slunáčka majitelům sadů a plaz-
táží na pomoc proti škůdcům.

PETRA

KRESLENÝ HUMOR

ŠERLOK - PETR

TOMLE MI TA KOBYLA DĚLA UŽ OD
ROKU 1602, CO GALILEI VYNALEZL
NOVÝ VOLNÝ PŮD!

TEST VŠEOBECNÉHO PŘEHLEDU

1. Co je to hemoglobin?	krevní barvivo
2. Jak zní Darwinova teorie?	člověk pochází z opice
3. Kdo vynalezl dynamit?	Nobel
4. Kdo vynalezl žárovku?	Edison
5. Kdo vynalezl parní stroj?	Watt
6. Jak se jmenuje největší pyramida světa?	Cheopsova
7. Kdo stanul 1. na jižním pólu?	Amundsen
8. Co je to Cejlon?	ostrov
9. Nejmenší hodnota napětí monočládku?	1,5 V
10. Hlavní město USA?	Washington
11. Nejmhutnější horský masiv ?	Andy-Kordiliery
12. Coje to Gibraltar?	průliv-průplav
13. Nejvyšší hora ČSSR?	Gerlach
14. Nejvýše položený hrad u nás?	Spišský hrad
15. Kdo to byl Lincoln?	prezident USA
16. Co je to Fudžiama?	japonská hora-sopka
17. Co je Sprechen sie Deutsch?	mluvíte německy
18. Co je to Kilimandžáro?	vyhaslá sopka
19. Co je to v angličtině HELP?	pomoc
20. Kdo je to Martin Tapák?	slovenský režisér
21. Kdo napsal Ilias a Odyssea?	Homér
22. Kdo je to DIOR?	franc. návrhář
23. Kdo je Fibingerová?	koulařka
24. Kdo jde první do schodů?	žena
25. Kdo první podává ruku?	žena
26. Co je to cotton?	100% bavlna
27. Vyjmenuj svatou trojici.	otec, syn, duch
28. Z čeho je kaviár?	jikry jesetera
29. Co je to corpus delicti?	předmět doličný
30. Kdo namaloval Monu Lisu?	Leonardo da Vinci
31. Kdo složil Malou noční hudbu?	Mozart
32. Co je H2SO4 ?	kyselina sírová
33. Nejvodnatější řeka světa?	Amazonka
34. Počet planet sluneční soustavy?	9
35. Kdo je autorem teorie relativity?	Einstein
36. Coje "země vycházejícího slunce"?	Japonsko
37. Vzorec Pythagorovy věty zní?	$a^2 + b^2 = c^2$
38. Největší ostrov světa?	Grónsko
39. Kdy byla bitva na Bílé hoře?	1620
40. Odkud byl do Evropy přivezen brambor?	z Ameriky

Vyhodnocení testu:

40.....	génius
35 - 39.....	vyšší inteligent
32 - 34.....	inteligent
27 - 31.....	sečtělý
23 - 26.....	nosmální
19 - 22.....	mírně narušený
15 - 18.....	blbec
12 - 14.....	totální blbec
8 - 11.....	schopen žít jen v izolaci
0 - 7.....	neschopen normálního života

INZERÁT

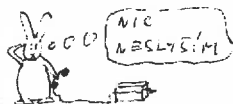
Kdo má doma starý neplatný jízdní řád vlaků, ať mi ho prosím dá.

BRUNCHA

Z E L E N Ý   Ž I V O T

③

aneb Krátká povíčka o vojně

-o-

VOJŤNSKÁ MLUVA

Naše téměř dospělé muže hned v úvodu zklamou, neboť se buďto zabývají výhradně slušnými, nanejvýš lehce hanlivými výrazy, které jsou ještě v mezích slušnosti.

Známy výraz bažant, používaný běžně pro označení nováčka, se na vojně mění v celou škálu výrazů, tak například: holub, pták, zobák, klofák, tuhan, zob, klof apod. Voják, který je na vojně půl roku, nese jméno "půltón"; to je pořád ještě "mladý voják", "mladej", občas pro poškácení též přezývaný ně- kterým titulem z řady říše. Staří vojáci jsou ti, kdo jsou na vojně rok a déle. Ti, co mají za sebou rok, jsou "trabanti". Zapomněl jsem říct, že staří vojáci/nebo jen "staří"/ se také označují titulem "mazáci". Proto ti, co už jsou na vojně rok a půl a zbývá jim už jen půl roku do odchodu domů, jsou takzvaní "supermazáci", zkráceně "supráci", "superky" a podobně. A když se konec vojny přiblíží a zbývá jen dvacet dní, jsou ze supráků už "civilisti".

Když je na vojně dobře, nikde vás nehoní a máte klid, tak je to dobře známý veget, vegáč, havaj atd., když vás ale velitel nebo někdo honí, je to pakerna. Pobízí-li někdo někoho do rychlejší a výkonnější činnosti, pak slovem "Mastí!". A voják pak "mastí", až je z toho "hotovej", neboli "má dešt". Chci-li, aby mi někdo dal jídlo, řeknu si o "bufet", léhev se šumákem vitanem nebo štěvou je "sahara", případně "saharka". Nechce-li se mi něco dělat, pak "mám v paži" a dotyčný člověk, který to ode mne chtěl má smůlu, neboli "se nechutí".

Vojáci z povolání jsou všeobecně označováni jako lampesáci, lampióni, gumáci a gumy; z toho speciálně praporečnické hodnosti /stříbrné hvězdičky/ jsou "pošťáci". Absolventi vysokých škol, což je máj případ, jsou absové, ale hlavně špagáti, špagini, špagi apod.

Unovený nebo líný voják zalehne na katr a zakatruje /lehne si na postel a usne/. Pilný voják, kromě toho že mastí, ještě také běkuje jak masor. "Magori" jsou ovšem spojaři, zatímco radisté jsou "pípáci", povětrnotní jednotka jsou "luftwaffe" nebo "luftěci" /z německého jazyka, luftwaffe je letectvo/.

Počet dní, které vojákovi zbývají do konce vojny, neboli do civilu, to je "číslo", "cifra". Otázka "Jakou máš cifru?" je pak totožná s otázkou "Za kolik te máš?" a dá se přeložit jako "Jak dlouho budeš ještě na vojně?". Když se něhodu někde rozhodne stát se vojákem z povolání, tak "te podepíše" a "ještě se z toh střeší" /bude toho litovat/. Nováčky čili klováci mají všobecně uznávanou cifru "milión", i když je to vlastně nejvýše 730 /2 roky po 365 dnech: $2 \times 365 = 730$ /, takže jsou to mimo jiné i "milionáři". Mám-li do civilu méně než 200, 150 či 100 atd., pak mi už "padla" ~~z~~ dvoustovka, stopadesátka či stovka. Také se "jeadí stopadesátky", což jest oslava, když stopadesátka padne. To pak oslavenci nebo oslavující probíhají barákem za "řevu motorů" /jak zněmo, stopadesátka je označení pro třídu motorek/. Takže se jezdí i třístopadesátky, stosedmdesátpětky a podobně. Každý správný suprěk, jak mu "dojde" stopadesátka, začne "stříhat" metr. To jest začne ošťřihovat centimetry z krejčovského metru, který si pracně obarvil a upravil, aby se mu líbil /vlajky stějí, jména měst a podobně/. Je to symbol přiblížení se ke konci vojny. Jakmile padne padesátka, fkrte se sportka. Na tiketu, jak zněmo je 49 poříček; ta se den po dni proškrtávají, až se člověk proškrtě do civilu. S metrem se zase prostřihá, ale nozor - nikoli do civilu, ale jen ke sportce. Protože od 50 centimetrů už se metr nestřihá, tento zbytek se uschová a použije se jako stužka při odchodu z kaséren na vlak. To je věda, co? Mimoto se od dvoustovky používají šatnové bločky; lístečky s cifrou se lepší dozadu na obálky nebo vkládají dovnitř. V okamžiku, kdy to píšu, mám cifru 159 podle mého počítání. Ono se totiž cifra dá počítat různě. Ale to už by bylo zbytečně složité.

Postavení špagátů je trochu rozporné. Člověk je svým způsobem skoro guma, ale jen skore. Na druhé straně ale nemůže být mezákem, když je na vojně jenom rok /vojenskou katedru vojíci neuznávají/. Nicméně i přes tento rozpor může být špagát, kterému zbývá necelých půl roku do konce, označován titulem "superšpagi".

Ne jo, cifra klesá, už to máme pomalu v paži. Setmělo se, asi zskotruju. Musím se vyspat, zejtra budu zase mastit, sned nebude moc velké pakérna.

BoDeMeRaKvák

Povídání

pro Bystroušku

Lisťáci jsou malé psovitě šelmy, přizpůsobené životu v noci. Mají uzavíratelné paracelzy jako kočky. Přes den se ukryvají v norách, kde přivádějí na svět mláďata. (Zpravidla jsou 4 v jednom vrhu). O malé lišty pečují dva rodiče (samec nosí potravu). Lisťáci žijí v párech, smetly zpravidla nezakládají. Jajítko jediné se skládá z masa, kůže, ptáku, žáb, slinivky a kůže (Bystrouško, to jsou dobroty, vid', nepokudnou však ani rostlinnou potravou).

Mezi lidmi se velmi rozmohla vztelina a čSSR patří ke státním, v rize je tato nemoc u lisťáků rozjizvená.

PETRA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

LIŠKA

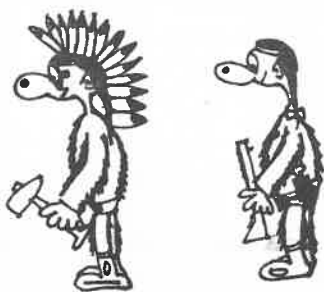
Povídání ke stopě
srnce v minulém
čísle STOPY:

V našich lesích je nejznámějším příslušníkem jelenovitých srnec obecný. Žije téměř v celé Evropě a v mírném pásu Asie až na Dálný východ. Směrem od západu k východu přibývá srncům na velikosti.

Evropští srnci dosahují nanejvýše váhy 25 kg, kdežto sibiřští srnci váží až 35 kg.

Linda

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

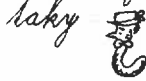

- VY NENOSÍTE PERA, GOLEGO?
 - NE. JSEM ANALFABET.

ŠERLOK - PETR

V I T E, že se nám v květnu ani červnu nikdo nenarodil?
 Takže není ani komu BĚLOPŘÁT.
 Alešpoň budeme všichni přát Radkovi, ať mu to co nejrychleji utíká . . . . .

Uspávkové kvízy a hádanky

Uspávka

KYTKA ALP *E pravidlo kružítko*
 PRAVIDLO *židle pošta*
 EOUKIAOS *pravidlo ano*
 NKAŽDMFT *son adam*
 AETMINYA *nenal bytka*
 LNOHATON *lipa hrak*
 IDTIRAKO *kal kokendrol*
 PRAVITKO *noha osak*
 AO VYHLEDEJTE TATO SLOVA
 ↑ L A POUTRHEJTE JE NEBO
 ZASKRTEJTE

Pro chytré hlavy:

V následujících zdanlivě odborných textech najdete všem dobře známá PŘÍSLOVÍ:

1. Chemická sloučenina vodíku a kyslíku, jež produkuje málo belá, působí erozi na vrstvy hornin, vložených podle její trasy.

2. Vzdálenost bodu A, což je místo, kde skončí, pužena vyšší gravitační silou, malvice, od bodu B, což je místo ležící svíse pod místem započeti volného pádu, konverguje k nule.

3. Abundance šelem z čeledi Canidae přivodí exitus hlodavce z čeledi Leporidae.

4. Více než jednou, ale méně než třikrát určí velikost fyzikální nebo chemické sloučeniny a méně než dvakrát a více než nulkrát použij způsob obrábění, jimž se části materiálu od sebe oddělují.

5. Kdo odolává pokušení podlehnout touze nechat dřímát vlastní energii, bývá obklopen chlorofylem.

↓

- náš ovocný strom
- zdrobnělina čidel zraku
- náš skladatel hudby
- přítel makové panenky
- hudební nástroj od F
- dopravní prostředek
- povel psovi
- země v Evropě
- jižní ovoce

LIDÉ

Existují různé i hrůzné typy lidí. Jeden takový hrůzný typ jsem nedávno pozorovala ve vlaku Praha - Zbiroh. Kdo se této výpravy účastnil a seděl poblíž mě, jistě ví, o co jde.

Na sedadle vedle nás se usadili tři mladí lidé. Dva kluci a dívka. Na první pohled vypadali celkem normálně, mohlo jim být kolem dvaceti let, na všech bylo vidět, že sportu příliš nehodlují, zato dobrému pivu ano. Měli velice zvláštní smysl pro humor, který spočíval v tom, že nahlas kritizovali všechny přítomné, na které dohlédli. Jejich řeč se hemžila podivnými výrazy, které snad ani do češtiny nepatří. Navíc neustále říkali vole, vole, což zřejmě považovali za řečnickou ozdobu. Z jejich hovoru vyplývalo, že jedou k jakémusi kamarádovi na chatu, kde se bude konat „spářka“. To je jakási soutěž, kdo vypije víc pív.

Občas přemýšlím, proč mladí lidé jsou takoví. Proč utrácejí svůj čas pitím piva a posmíváním se ostatním. Připadá mi to zbytečné, protože není zas tak těžké najít si užitečnou zábavu. Jak známo, z podobných typů mladých lidí, kteří se nudí, vznikají nejčastěji feťáci, alkoholici a jiné podivné existence. Proto zahánějte nudu jak můžete, abyste nedopadli jako výše zmínění mladí lidé.

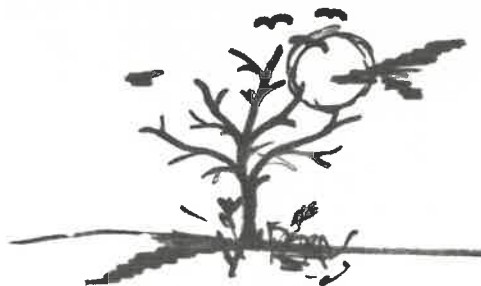
Bubline

BODOVÁNÍ - KVĚTEN 1988

1. Petra	124 b.
2. Píďa	117
3. Veverčák	116
4. Ježour	108
5. Špunt	105
6.-7. Petr	97
Mates	97
8. Saranče	94
9. Opičák	88
10. Beruška	85
11. Bystrouška	83
12. Barbucha	80
13. Linda	79
14. Iva	75
15. Šmudla	74
16. Dana	59
17. Gembi	52
18. Tropi	46
19. Ještěrka	43
20. Lenka	42
21. Šerlok	13

CO BYLO

- pravidelné schůzky
- 28.5. Hrusice
- 3. - 5. výprava Zbiroh

25.6. - schůzka

Měla ji vést Bublina, ale nakonec se podělili i všichni vedoucí. Dana-Sopi procvičila nováčkovskou, Katka probrala značky. Občas jsme si zazpívali. Venku bylo krásně a tak cíc než sedět v klubovně se nám chtělo ven.

28.5. - výprava Hrusice

V 8^h Stopaři vyrazili od Šabatů k Hrusicím. Tam si prohlédli velice zajímavé muzeum Josefa Lady. Kousek od Hrusic poobědvali. Poté následovaly různé hry a soutěže. A protože bylo hezky, nemohlo se Stopařstvo rozhodnout, čím se lépe osvěžit - vykoupat se nebo na zmrzlinu? Nakonek si dojeli na pistáciovou zmrzlinu do Průhonice a zvládli se i vykoupat kdesi za jižním městem.

1.6. - schůzka

Ani na dnešní schůzce nemoha chybět již téměř klasická hra - elektrický proud. A následovaly další. Petra si jich připravila do zásoby, - zpráva rozeslaná po klubovně, šifry, pak najednou všichni vyběhli ven - další zpráva byla na silnici. Podle ní se mělo přinést několik kamenů. Nikdo netušil proč. Další soutěž absolvovali ti starší s těmi menšími na ramenou. Jejich úkolem bylo položit ty kameny zpátky. Schůzku po velkém boji vyhráli Rackové.

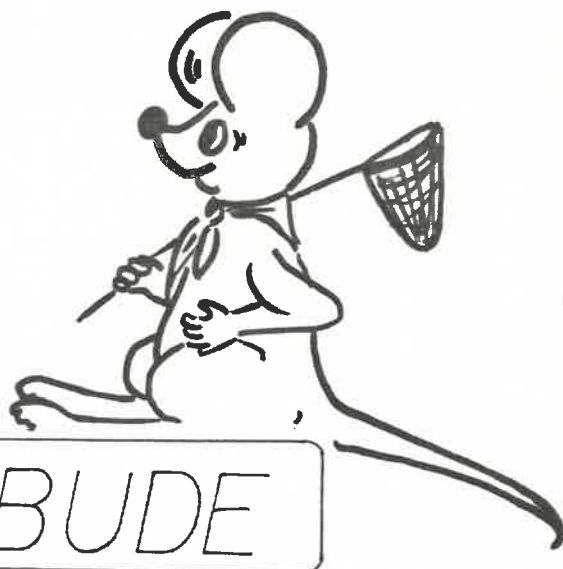
3. - 5. výprava Zbiroh

V pátek bylo krásně, sotva jsme se vmáčkli do vlaku. Večer, či spíše v noci při hře, jsme se přesvědčili, jak jsou někteří Stopaři nepozorní. V sobotu následovalo velké putování do Ostrovce, na místo starého tábora. Na chatě na nás čekal už buřtguláš, kterým se všichni ochotně nacpali.

V neděli jsme se věnovali převážně balení stanů a věcí a hrám v lese. Občas (skoro pořád) přšelo, takže jsme byli trochu navlhli.

8.6. schůzka

Linda a Petra se společným dílem podělily o schůzku. Bylo dusno, otevřená všechna okna a Stopaři, jen někteří, dělali dřepy. Ti, co vydrželi až do konce, jich udělali přes 300. Znovu se hrálo a zpívalo, i když většina Stopařů byla po sobotě a neděli trochu nastydlá.

CO BUDE

- pravidelné schůzky
- 24. - 26.6. - výprava

A TAKY PRÁZDNINY !

BoDeMeRakvák

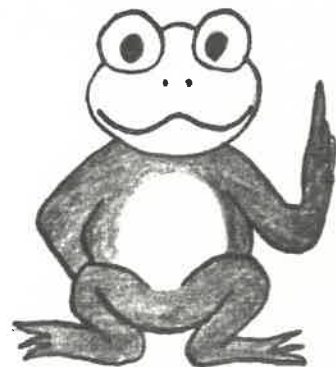
PÍSNÍČKA PRO BERUŠKU

Tam, kde v noci jasně svítí světlušky,
tam, kde za srdce tě berou berušky,
tam, kde veselé si žijou
čmaláci;

Tam, kde brouk si
z brouka dělá legraci;
tam náš dneška radem

mažná čekají, pojďte po světáčkách a potají!
(VĚLI' MEDVÍDĚ) Litra

Kdo jinému jámu kopá,
ten se nadře.

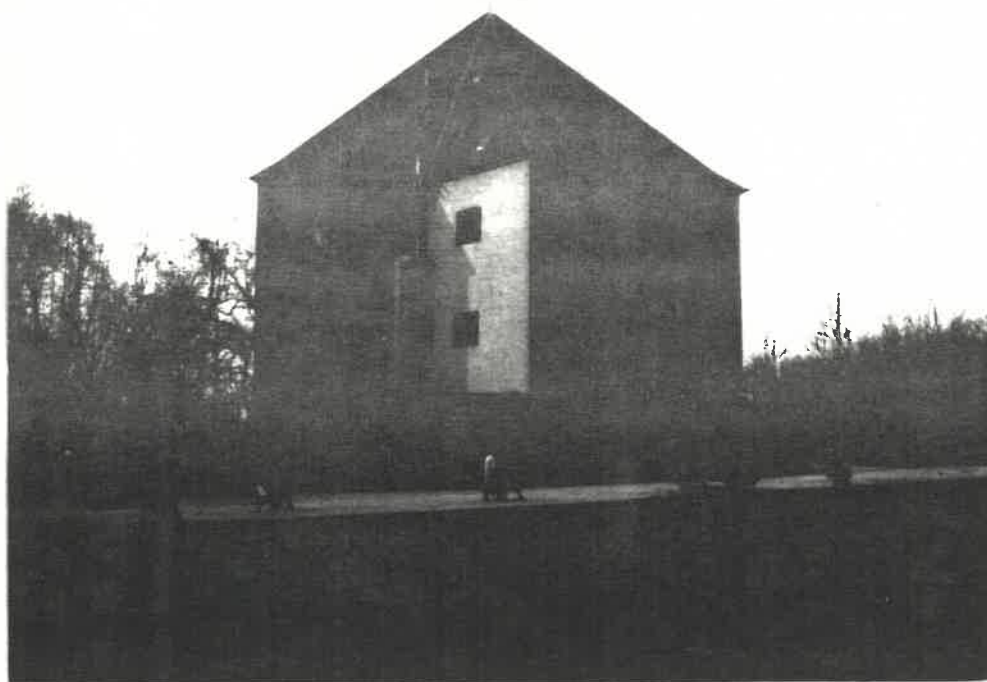
Přešlapování na místě
má smysl jen v sudu
se zelím.

Neztrácejte hlavu,
kdo to má po vás
uklízet!

Učíme se proto,
abychom toho více vě-
děli. Ale čím víc se
učíme, tím více toho
víme a čím více toho
víme, tím více toho
můžeme zapomenout.
A čím více toho zapo-
meneme, tím méně toho
víme. Tak proč se
vlastně učíme?

Mám čas a všichni ma-
jí čas, chtějí-li.
/Seneca/

Neříkej, co hodláš
dělati, nebo při nez-
daru dojdeš výsměchu.
/Pittakos/

Víte KDE a CO to je? Lenka čeká na vaše
odpovědi a je zvědavá na stopařskou
paněť!!!

Písničky ze zpěvníku

KRÁSNÝ JE SVĚT

1. krá-sný je vzduch, krá-sný ší je mo-ře co je nej-krá-sněj-ší
co je nej-krásněj-ší us-mě-va-vé trá-ře

HO HO WATANAY

1. špi-kef můj ma-li-cký, maš vo-ách hře-dič-ky, Dám Ti je do vla-sí, tak
u-sí-nej, tak u-sí-nej!

TRATNA

Sledovari

Už vás někdy napadlo, že jste pořád sledovaní? Třeba přijдете do školy a všichni kolem se potutelně smějí, šeptají si a ukazují si na vás. "Proč" řeknete si. Když pátráte po původu posměchu, nakonec vám někdo oznámí, že máte jednu podkolenku výš a druhou níž. Zprvu vám nedochází, proč je v celé třídě rozruch kvůli takové hlouposti. Jenomže i vy potřebujete zapadnout do kolektivu. Postupem času se začínáte přizpůsobovat. Ani si to třeba neuvědomujete, ale i vám už připadají směšné podkolenky různě vysoko, snažíte se napodobovat ostatní, abyste nebyli středem posměchu. Abyste se zavděčili, nepak se ochotně posmíváte jiným. Pokud je na vás nalezeno něco, co se patrně nosilo před deseti lety/třeba starý svetr/, stáváte se terčem vtipů, které snad ani nebyly myšleny tak zle, jak je přijmete. Na někoho doléhá toto neustálé sledování těžce, někdo si ho ani neuvědomuje, někdo je snad i původ-

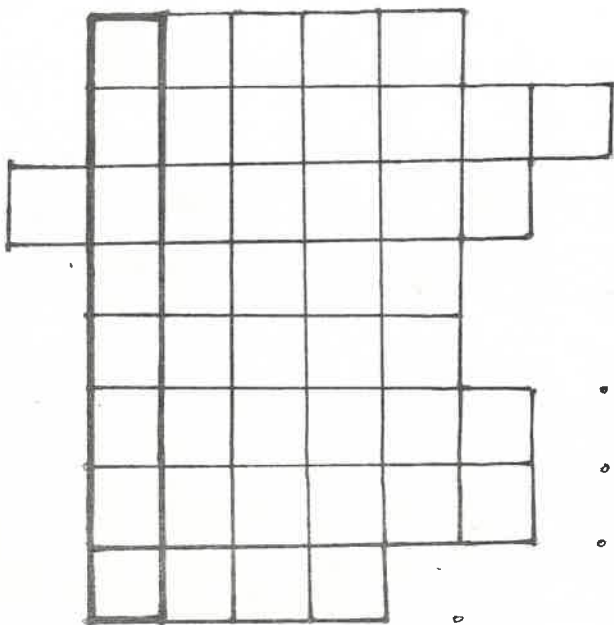
cem tohoto hloupého prostředí, v němž se musíte vychloubat a předvádět, aby vás ostatní vzali na vědomí. Možná se pak někdo začne těšit na schůzku, která je už tuto středu. Když se vydaří, říkáte si, že je to pěkné, mít nějaké místo, o němž víte, že se vám nebudě smát nikdo, ani kdybyste přišli s kanistrem na hlavě. Naopak když se schůzka nepovede, začne se vám zdát, že oddíl je skoro jako škola a vrátíte se domů rozladění, se špatnou náladou. Někdy si říkám, jak by to bylo hezké, kdyby byl oddíl SKUTENOU oázou klidu, kdybych věděla, že se mohu spolehnout na pomoc kohokoliv z členů našeho oddílu, a zároveň že se všichni můžou obrátit na mě. Kdyby prostě dobré skutky byly samozřejmostí. Představte si, že by byl celý svět plný Berušek, Bystroušek a Ježourů.....

Petra

Poprávské kvízy

Pták, jehož houkání prý oznamuje
neštěstí
Řeka v Již. Čechách nedaleko Jindř.
Hradce

Pták velký jako vrabec, vydává zvuč-
né "pink"

Město v Záp. Čechách, proslulé
chmelařstvím

Židovské dívčí jméno

• Žlutá zahradní květina

• Pouštní rostlina s ostny

• Pomocné slovo na 1. písmeno v morseovce,
strom s trny

TAJENKA: jarní květina

Petra

Sestavte dvacetčtyři koleček do tří řad tak, aby v každé bylo
devět koleček.

Píďa

A další dobře známá příslloví vyjádřená vědeckou češtinou:

6. Ztráta prostorového vnímání není na překážku suverenitě nad subjekty přírodou ještě více postiženými.
7. Vodofilní obratlovci nepatrných rozměrů nejsou ničím jinými než vodomilnými obratlovci.
8. Na místo, nacházející se v bezprostřední blízkosti zařízení sloužícího k instalaci světelného zdroje, dopadá minimálně pa-prsků ze zdroje se šířících.

DAŠA

Chraň ná krajinná oblast

P	U	K	A
C	H	D	A
Ň	A	V	T
K	O	V	A
P	R	V	A

středná abraň
 primitivní dřevěná chatka
 vyhynulý savce podobný slonu
 časť obličej
 pracovník v kovárně
 hlavní město

HLAVNÍ MĚSTO

P	O	A	R
B	L	S	K
K	O	L	C
K	O	V	
K	V	A	T

číslo
 světlý jv při bouři
 římská plešná čepice
 papírek
 řeky
 nádobí na kroupy
 vydávat hlas jako kukačka
 míšknutí
 BYSTROUŠKA

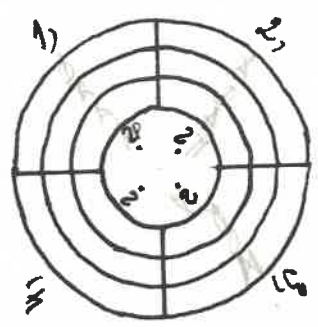

A	L	O	N	E	K
S	H	A	C	E	K

1. POUŤOVÝ NAFUL. PŘEDMĚT Z GUMY
 ZOBROBNĚLINA RADLOVY PŘEZDÍVLY
 HLAVNÍ MĚSTO STAROVĚKÉ BABYLÓNIE
 FYZIKÁL. VELIČINA, KTERÁ MÁ ZNAČKU V
 NEÚSTROJNĚ PŘÍRODNINĚ
 BYLINNÁ SOUČÁST ŽIVÉ PŘÍRODY
 HRABOŠŮM PŘÍBUZNÝ HLODAVEC, ŽNÍČÍ VE VODĚ

	P	S			
	L	K	A		
	T	L	F	O	N
K	A	T	O	M	B

2. 23. PÍŠMENO V ABECEDĚ
 DOKUMENT NUTNÝ PŘI PŘECHODU HRANIC
 BYSTROUŠKA
 PŘÍSTROJ K ELEKTRIC. PŘENÁŠENÍ ŤEČI NA DÁLKU
 STAROŘÍMSKÉ PODZEHNÍ POHŘEBIŠTĚ (CHODRY)

3. 1, ZAKONČENÍ PRSTŮ PTAŘŮ
 2, MANŽEL EYV Z RAJE
 3, NÁZEV OTVORU, KTERÝ HLOUBÍ LIČKY
 PRO SVŮJ PELECH
 4, PTAČÍ, PŘÍBUZNÍ RACŮM, PODOBNÍ
 TVŮŘAŘŮM

				U
				V
				O

4. 1, DRUH PSA ŽNÍČÍHO V AUSTRÁLII
 2, DRUHÉ JMÉNO VÝZNAM. ČESKÉHO UČITELE
 3, KASPAŘEK
 4, NEVYUŽÍVANĚJÍCÍ DOPRAV. PROSTŘEDEK

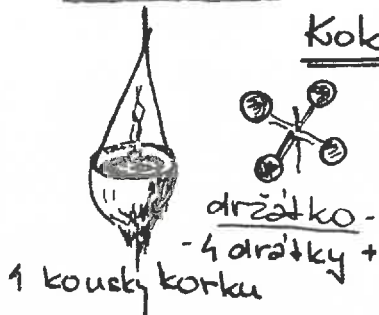

STOPAŘSKÉ MINIMUM

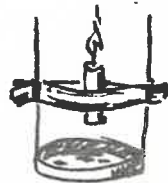
Jak si posvítit a nepodpálit při tom stan? Svíčka postavená na podlázce stanu není zrovna bezpečné osvětlení. Nejlepší by bylo posvítit si baterkou. Že nesvítí? Nevadí. Jestli máte svíčku, kousek dřeva, skořápku kokosového ořechu, plechovku, nůž, drátek či provázek a aspoň trochu šikovné ruce, lehce si poradíte. Tak, aby stan neshořel.

VE STANECH

Kokosový ořech

- olej: zvířecí tuk, čerstvé máslo
- knot - z bavlny, stačen asi do šířky tužky

Vzavěsu -

- škapátkem (krabíčka od mazačka)

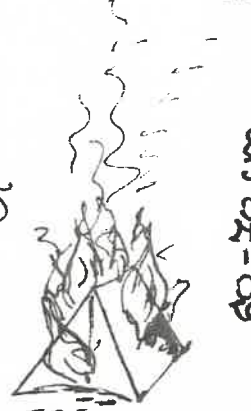
Přenosné!

VENKU

Plechovka
od
konserv

60-70 cm

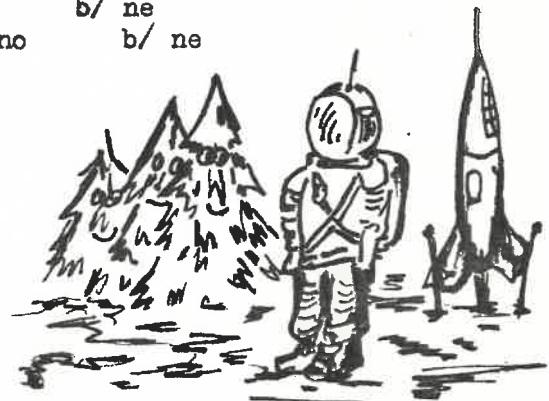
Pochodeni

materiál: syrová rozštípnutá větev, Smrková pryskyřice s kousky březové kůry, kůrky, suchá tráva

TAK TAKHLE
NE!

CO VÍTE O KOSMONAUTECH (z Ohníčku pro vás vybrala Ještěrka)

1. Kolik lidí se už vydalo do vesmíru? a/ přes 100 b/ okolo 150 c/ přes 200
2. Vzal si některý kosmonaut s sebou do vesmíru a/ kočku b/ psa c/ hudební nástroj?
3. Smí se v kosmické lodi kouřit? a/ cigareta b/ dýmka c/ vůbec nic
4. Zdaří se kosmonautům ve vesmíru sny? a/ ano b/ ano, ale jen o vesmíru c/ vůbec žádné
5. Musí být kosmonaut před startem ženatý? a/ ano b/ ne
6. Co je to kosmická nemoc ve stavu beztlíže? a/ špatná viditelnost, občasné pícnání v očích b/ bolení hlavy, závratě, zvracení, nechut k jídlu, malá schopnost aktivní činnosti c/ bolení v zádech, způsobené napínáním kostí v beztlíži
7. Může být zařazen do výcviku brýlatý člověk? a/ ano b/ ne
8. Smějí užívat kosmonauti během letu nějaké léky? a/ ano b/ ne

POSTŘEHY

ANEKDOTY ZVÍDAVÉ OKO STOPAŘOVO

GERALD DURRELL

V dubnové Stopě Iva začala novou rubriku. Teď bych i já chtěla přispět svou troškou do mlýna.

Někteří z vás možná sledují v pátek večer pořady o přírodě. A možná si někteří pamatují, průvodcem a autorem jednoho z těchto seriálů byl anglický přírodovědec Gerald Durrell. Je majitelem zoologické zahrady na ostrově Jersey, která je zajímavá tím, že jsou zde chovány ohrožené druhy zvířete i ptáků a jejímž úkolem je tyto zvířata zachránit před úplným vyhynutím. Vlastnit zoologickou zahradu, shánět a nakupovat drahá vzácná zvířata a dobře se o všechno starat není záležitost levná a jednoduchá. A tak se Durrell často ocitl v nesnázích. Zkusil tedy štěstí jako spisovatel_a vyšlo to.

Jeho knihy jsou prochnuty nepřekonatelným optimismem, ale i obavou, zda člověk jednou nezničí všechno živé svou bezohledností a lhostejností. Těžko se dá určit, která jeho kniha je nejhezčí. Zoo v kufru, Chytněte mi guerézu nebo Šeptající země, to všechno jsou pravdivě vyličené příběhy se všemi svými klady a záporů ze života zoologické zahrady, po Západní Africe, Jižní a Střední Americe, odkud Durrell získává své nové přírůstky. Humor Geraldovi Durrellovi neschází ani v situacích, při kterých běhá mráz po zádech.

Trochu odlišné jsou vzpomínky na své dětství—O mé rodině a jiné zvířetě, Ptáci, zvířata a moji Příbuzní—i když se liší asi jenom dobou. Durrell se narodil v Indii, jako nejmladší ze čtyř sourozenců, část svého dětství prožil v Anglii, část na řeckém ostrově Korfu, na což se vztahuje většina jeho vzpomínek. První krůčky přírodovědce, malého kluka z města, který se najednou ocitne uprostřed přírody, zvyky a obyčeje místního obyvatelstva, všechno bylo nové a zajímavé, všechno bylo třeba náležitě prozkoumat. Většinou se to ale nasetkalo s pochopením ostatních členů rodiny.

Z Durrellových knih si můžete vzít ponaučení i vy, přestože se jeho příběhy odehrávají v dalekých exotických zemích. Přečtete si některou a uvidíte, že se vám bude líbit!

ZUZANA